STAR WARS

ULTIMUL JEDI

ÎNTOARCEREA PĂRȚII ÎNTUNECATE

JUDE WATSON

JUDE WATSON

SERIA ULTIMUL JEDI

ÎNTORCEREA PĂRȚII ÎNTUNECATE

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
The Last of the Jedi: Return Of The Dark Side
2006

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele" Reginei Amidala şi Darth Maul.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Era aproape gata.

Ferus Olin trecu la ultima verificare pe *Platforma-7*, computerul droid BRT care conducea capitala Sath. Fusese nevoie de peste două zile de monitorizare constantă, dar majoritatea sistemelor erau din nou funcționale. Şi, cel mai important pentru Ferus, orice informație care ar fi putut duce la descoperirea identității rezistenței Samariene dispăruse. *Şi acum ce se va întâmpla?*

Nu era sigur ce căuta aici, pe Samaria. Fusese o decizie de moment; îşi trimisese prietenii în siguranță, dar el rămăsese. Se simțea obligat să-i ajute pe Samarieni să-şi rezolve problemele imediate şi să se asigure că sabotajul computerizat nu pusese în pericol niciun membru al rezistenței. Dar asta nu era bătălia lui. Îşi stabilise propria misiune – să-i găsească pe toți Jedii care reuşiseră să scape de Ordinul 66, care supraviețuiseră măcelului Imperiului. Înființase o bază secretă pe un asteroid necartografiat. Dar se părea că de fiecare dată când era pe cale să se concentreze asupra misiunii sale, era abătut de la curs.

Obi-Wan nu ar fi permis niciodată să i se întâmple asta. *De ce mi se tot întâmplă mie?* Era adevărat că, de când începuse, găsise doi Jedi. Trecuse prin urmăriri în mare viteză, o excursie la Templul Jedi în ruine şi o şedere într-o închisoare Imperială. Fusese urmărit de un vânător de recompense şi de un Inchizitor. Fusese pe Inelul Exterior şi sub scoarța Coruscantului. Începea să aibă sentimentul că Jedii supraviețuitori erau puțini sau chiar inexistenți.

Trebuie să existe o modalitate mai bună de a face asta.

Împăratul îi oferise amnistia în schimbul rezolvării problemei sabotajului calculatoarelor de pe Sath, adăugând aproape ca o idee secundară că partenerul şi cel mai bun prieten al lui Ferus ar putea muri dacă Ferus nu o făcea. Ferus acceptase misiunea. Şi astfel, se născuse Ferus Olin, agent dublu. Purta eticheta cu nelinişte. Nu-i plăcea să lucreze pentru Imperiu, chiar dacă încerca în acelaşi timp să îl submineze. Nu-i plăcea să fie atât de aproape de partea întunecată.

Ferus simți un junghi brusc în stomac, o senzație apropiată de greață. Darth Vader era aproape. Unul dintre lucrurile pe care le învățase stând aici, în sediul Imperial, era că Sithul putea fi greu de digerat.

Uşa alunecă şi se deschise în camera întunecată. Darth Vader stătea în pragul uşii. Nu intra niciodată într-o cameră decât dacă era nevoit. Era un om... ocupat? Un humanoid? O maşină?

— Ar fi trebuit să termini cu asta până acum.

Ferus se întoarse în scaun.

— Hei, tu nu saluți niciodată?

— Împăratul Palpatine a solicitat prezența ta.

Ferus se încruntă, surprins.

— Prezența mea unde?

— Va sosi pe platforma de aterizare de la Sala Miniştrilor în cincisprezece minute. Apoi trebuie să ne îndreptăm spre sala de recepție. Bog Divinian primeşte un omagiu din partea miniştrilor de stat de pe Samaria.

— Împăratul vine aici? De ce?

Palpatine părăsea rar Coruscantul.

— Asta nu e treaba ta să întrebi. Să fii acolo.

Vader plecă.

— Şi eu mă bucur să te văd, murmură Ferus în sinea lui.

Darth Vader era responsabil de toate operațiunile Imperiului pe Samaria, ceea ce însemna că, din punct de vedere tehnic, era şeful lui Ferus. Vader îl trata cu plictiseală sau dispreț foarte voalat, în funcție de starea lui de spirit.

Ferus nu se simțea insultat. Era fericit că nu trebuia să nu fie nevoit să se prefacă a fi amici. Închise programul pe care îl rula pe *Platforma-7* uimitor de modificată şi plecă. Clădirea în care se afla făcea parte dintr-un vast complex guvernamental, aşa că putea merge până la sala miniştrilor printr-o serie de holuri de legătură şi turbolifturi. Samaria era o planetă deşertică, iar Sath era principalul ei oraş. În ultimul secol, urbaniştii creaseră un vast golf artificial care înconjura două treimi din oraş. Cartierele cele mai exclusiviste erau răspândite pe o serie de prelungiri în golf, într-un model de flori cu multe petale. Clădirile guvernamentale, precum şi casele pentru cei bogați şi palatul primului ministru erau situate aici.

Ferus remarcă zumzetul suplimentar de pe holuri. Unii dintre miniştri, îmbrăcați în robele lor oficiale de culoare albastru-celest, se îndreptau şi ei spre platforma de debarcare. Deşi în Sath exista o opoziție sănătoasă față de Imperiu, miniştrii erau politicieni isteți. Îşi atrăgeau favorurile Împăratului dacă era nevoie.

Dar de ce îi ceruse Împăratul prezența la o chestiune pur ceremonială? Ferus îl lăsase să plece pe sabotorul computerului Sathan, dar Palpatine nu avea cum să ştie asta. Sau ştia?

Şi de ce era Palpatine atât de interesat de Samaria? Era o planetă sofisticată din punct de vedere tehnologic, e adevărat. Dar Lemurtoo era un sistem mic, doar planeta vecină Rosha orbita în jurul aceluiaşi soare.

Împăratul îi spusese lui Ferus că vrea să ajute Samaria să prospere… dar Ferus ar fi crezut asta în ziua în care ar fi crezut în îngerii spațiali.

Sări în turboliftul care ducea la platforma de aterizare. Voia să plece. Voia să se întoarcă la baza de pe asteroid şi să-şi vadă prietenii. Dar deocamdată, mai bine rămânea prin preajmă. Avea sentimentul că munca lui aici încă nu era terminată.

Capitolul 2

Platforma de aterizare privată a Legislatorilor era una mare, ieşind de la etajul cincizeci al Sălii Miniştrilor. Pentru că era deschisă spre cer, un sistem de răcire fusese instalat pe o extensie, în încercarea de a regla climatul cald şi uscat. Aerul răcoros ajuta, dar faptul că stăteau aici atât de mult timp îi făcea pe toți să se ofilească.

Împăratul Palpatine întârzia. Nimeni nu îndrăznea să activeze cupola din oțel transparent, de teamă să nu-l jignească. Miniştrii de rang înalt înconjurau platforma. Cocoțați pe umerii lor sau ataşați la huse special concepute erau droizii personali, toți personalizați cu diferite culori şi inserții de bijuterii. Toți Samarienii purtau aceşti droizi mici şi uşori, care fuseseră dezvoltați exclusiv pe planetă, pornind de la un prototip proiectat de LeisureMech Industries. Fiecare droid avea un design elegant, care combina caracteristicile de servitor personal ale unui droid de lux şi cablarea dură a unui droid tehnic. Aveau dimensiunea unui droid şoricel uşor. Cunoscuți sub numele de *Droid Personal de Ajutor*, cei mai mulți Samarieni îi numeau DP, sau mai afectuos *Micul Prieten*. Samarienii nu foloseau credite. Totul, de la gusturile lor în materie de ceai până la nivelul de combustibil din speedere, era urmărit de droizii personali. Tot ce trebuiau să facă era să intre într-o cafenea sau într-o stație de alimentare cu combustibil, iar achiziția era scăzută automat dintr-un cont central. Totul în viața Samarienilor era conținut în droizii lor, de la înregistrările de tranzit până la mărimea cizmelor copiilor lor.

Aaren Larker, primul ministru al Samariei, aştepta, cu ajutorul său alături. Bog Divinian, consilierul Imperial, stătea lângă jeturile de răcire, ținând brațele întinse pentru ca transpirația să nu-i păteze tunica de un albastru regal.

De cealaltă parte a platformei, Darth Vader stătea în soarele arzător, o prezență neagră care părea să absoarbă tot aerul şi lumina în cizmele şi casca lui neagră şi strălucitoare. Oare Vader era sufocat sub tot plastoidul şi armura lui neagră?

Ferus simți o anumită plăcere la acest gând.

Oare ce se afla sub acea cască? Nu se vedea nicio urmă de piele, nimic care să indice ce specie era Darth Vader. Humanoid, cu siguranță. Încă o dată, Ferus se întrebă de unde venise Vader. Dacă ar fi ştiut asta, ar fi deținut cheia pentru a-l învinge pe Palpatine. Sau poate că nu. În orice caz, îi satisfăcea curiozitatea.

În sfârşit, Ferus zări licărul navetei personale a Împăratului. Toată lumea îi urmări zborul în timp ce naveta aluneca în jos şi ateriza. Ferus simți cum uşurarea ricoşează în ferocretă odată cu căldura. După asta, puteau să se întoarcă cu toții la clima controlată.

Rampa se extinse până când atinse pământul. Împăratul apăru în vârf, cu gărzile sale roşii în spatele lui. Ferus nu îi putu vedea fața. Gluga lui, ca de obicei, îi acoperea pielea cicatrizată şi încrețită, cu ochii îngălbeniți. Îşi întinse brațele către miniştrii care îl aşteptau, în salutul ciudat pe care Ferus observase că îl adoptase. Ca şi cum ar fi fost atât de ocupat să adune atâtea adorare, încât nu se mai putea deranja să salute.

Miniştrii se înclinară în semn de salut.

Împăratul coborî încet. Îşi întoarse capul într-o parte, privindu-l pe Darth Vader,

apoi spre Ferus, care putu simți sclipirea privirii Împăratului. Simți un fior prin el. Nu putea niciodată să arate faptul că, fiind în preajma lui, era ca şi cum ar fi fost izbit de nişte frecvențe rele. Îşi păstră expresia neutră, în timp ce gâtul i se strângea.

Bog Divinian începu să înainteze, dar Împăratul îl ignoră. Spre surprinderea lui Ferus, Împăratul se mişcă în schimb în direcția lui, întorcându-i spatele lui Vader şi lăsându-l pe Bog cu o privire prostească, păşind spre o rampă goală. Dacă acest lucru era menit să demonstreze influența crescândă a lui Ferus, tânărul s-ar fi putut lipsi de aşa ceva. Nu voia să fie un rival pentru Darth Vader. Voia să-şi țină capul plecat, să adune toate informațiile pe care le putea obține despre Imperiu şi să plece. Împăratul se apropie de el. Gărzile Roşii rămaseră la o distanță discretă.

Miniştrii se îndreptară ezitanți spre turbolifturi. Darth Vader nu se mişcase.

— Ferus Olin, te-ai descurcat bine, spuse Împăratul. Ți-am cerut să faci Samaria funcțională din nou, şi ai făcut-o.

— Sabotorul a scăpat.

Sabotorul se dovedise a fi Astri Oddo, o veche prietenă a lui Obi-Wan Kenobi pe care Ferus o cunoscuse doar puțin. O lăsase pe ea şi pe fiul ei, Lune, să scape cu ajutorul prietenilor săi.

— Da, dar asta nu a fost responsabilitatea ta, spuse Împăratul aruncând o privire către Darth Vader, aflat pe platformă. A aparținut altcuiva. Ai făcut ceea ce era necesar şi ai făcut-o rapid. Eficiența ta a fost remarcată. Noi prețuim eficiența în Imperiu. Poate fi mai valoroasă decât puterea.

— Sau poate că este o componentă necesară a puterii.

— Foarte adevărat. Acum, spuse Împăratul, întorcându-se să meargă spre turbolift, vino cu mine. Am ceva de discutat cu tine. Mă bucur că ai rămas pe planetă. E o dovadă de respect.

— Sau o lipsă de mijloc de transport, observă Ferus.

Împăratul ignoră acea remarcă. Nu era adeptul glumelor. Dar asta nu însemna că Ferus nu simțea o oarecare plăcere să lanseze câteva glume în direcția lui. Un lucru putea fi clar spus despre Imperiali – erau o gaşcă fără umor.

— Aş dori evaluarea ta despre situația actuală de aici, spuse Palpatine.

Ferus trecu pe afaceri.

— Infrastructura a fost restabilită până la 98%, iar până la sfârşitul zilei de astăzi va fi complet operațională…

— Nu mă refer la infrastructură. Eu nu sunt birocrat. Mă interesează impresiile tale despre situație.

Ferus se gândi o clipă. Ştia ce întreba Împăratul.

— Populația a fost neliniştită de prăbuşirea infrastructurii, mărturisi Ferus. A lăsat oraşul să se simtă vulnerabil. Bog Divinian exploatează această vulnerabilitate. Insinuează că delegația de pe Rosha este în spatele ei.

— Au venit să negocieze un acord comercial.

— Primul din toate timpurile. Cele două planete au fost rivale tehnologice timp de decenii. Exploatarea neîncrederii Samariene față de Rosha nu este o strategie rea pentru a câştiga putere, dar s-ar putea întoarce împotrivă. Majoritatea Samarienilor susțin acum comerțul cu Rosha. Dacă descoperă că Divinian fabrică acuzațiile împotriva Roshanilor, totul v-ar putea exploda în față. Ați avea tulburări aici, iar neîncrederea în Imperiu va creşte. Asta ar alimenta rezistența.

— Aş putea pur şi simplu să-l învinuiesc pe Divinian şi apoi să-l înlătur.

— Ei bine, asta e o strategie. Dar Samarienii nu v-ar crede. Ar trebui să folosiți forța pentru a zdrobi planeta. Ceea ce nu vă deranjează să o faceți.

— Cum rămâne cu această rezistență? întrebă Împăratul. Au lovit câteva ținte Imperiale şi au avut succes.

— Numărul lor este mic, spuse Ferus.

Păşea pe un teren periculos. Rămăsese pe planetă pentru a ajuta rezistența. Nu voia să îi dea Împăratului un motiv să ia măsuri drastice, dar dacă le minimaliza prea mult forța, Împăratul ar fi devenit suspicios.

— Par bine organizați.

— Da, fu de acord Ferus.

Trebuia să aprobe. Ambele operațiuni de doborâre a navelor Imperiale fuseseră executate impecabil. Dacă nu recunoştea asta, Palpatine ar fi suspectat implicarea sa.

— Ştii mai multe despre grupurile de rezistență decât Lordul Vader. El nu ar recunoaşte asta, dar este adevărat, spuse Împăratul.

După tonul său, aproape că s-ar putea crede că medita cu voce tare, dar Ferus nu îl crezu nicio clipă. Toată această conversație fusese calculată, iar Ferus avea senzația că rezultatul era inevitabil. Începu să se simtă nervos. Foarte nervos.

— Doar Sath contează pe Samaria, continuă Palpatine. Dacă rezistența este zdrobită aici, va fi eliminată de pe întreaga planetă. Şi aici este locul unde s-a prăbuşit sistemul informatic. Lordul Vader mi-a spus că nu ai reuşit să restaurezi înregistrările niciunui element subversiv de pe planetă.

— Se pare că aceasta a fost prima țintă a sabotorului, spuse Ferus. Acele înregistrări au dispărut pentru totdeauna.

— Ceea ce nu înțelege galaxia, continuă Palpatine, este că rezistența are ca rezultat probleme pentru o societate în ansamblu – există daune materiale, mişcări restricționate pentru toți, o atmosferă de frică şi neîncredere. Cel mai bun rezultat pentru această planetă ar fi ca ea să continue să fie o societate prosperă şi bine condusă.

— Bineînțeles.

Chiar existau momente în care Ferus avea impresia că se află în mijlocul unui vis. Asta nu putea fi real. Nu putea să meargă alături de Împăratul Palpatine şi să fie de acord cu el. Ştia că era manipulat. Era aici pentru a juca un joc. Trebuia să pară reticent, dar trebuia să pară şi coruptibil. Dar trebuia să fie o provocare, altfel Palpatine îl va suspecta.

— Vreau să-i găseşti pe liderii celulei de rezistență din Sath şi să le duci un mesaj, continuă Palpatine. Le ofer amnistia, dacă se desființează. Trebuie să menținem pacea.

Uimitor. Ferus aproape că voia să admire acea îndrăzneală. Această figură a răului şi a distrugerii pretindea că poartă un mesaj de pace.

— Uitați că nu ştiu cine face parte din rezistență, spuse Ferus.

— Eu nu uit nimic, spuse Palpatine, cu o urmă de ascuțime în ton. Acesta este un detaliu minor. Şi cine ar fi mai potrivit să le ducă mesajul decât unul care a primit el însuşi amnistia?

Asta era. Inevitabila capcană. Ferus se minună de istețimea ei, chiar dacă tresări atunci când o auzi. I se acordase amnistia, aşa că aveau încredere în el. Îi putea asigura de încrederea Împăratului fără să spună un cuvânt. Şi apoi, Palpatine îi va zdrobi. S-ar putea să nu fie acum, s-ar putea să nu fie în curând, dar aşa va fi.

Erau la câțiva paşi de turbolift. Darth Vader încă stătea la o sută de metri distanță, aşteptând. Un ofițer Imperial se afla lângă turbolift, gata să activeze senzorul. Ferus putea să vadă cum i se întuneca gulerul, căci sudoarea i se rostogolise pe gât şi se adunase acolo. Împăratul îi făcea pe toți să aştepte. Nu se grăbea.

Palpatine se opri din mers şi se întoarse spre el. Ferus îşi dori să nu o fi făcut. Atunci când privea fața aceea răvăşită, era cel mai aproape de a-şi pierde cumpătul.

— Nu-ți place să crezi asta, dar eşti atras de putere, spuse Palpatine, înclinându-şi capul astfel încât vocea lui să pătrundă direct în urechea lui Ferus. Suntem abia la începutul noii ere. Nu judeca încă. Ascensiunea spre putere a oricărui guvern necesită o anumită cruzime pentru a asigura un final corect. Lucrurile înainte erau corupte şi se prăbuşeau. Trebuie să recunoşti că este adevărat.

— Da.

Dar cât de mult din această prăbuşire a stabilității se datorase manevrelor lui Palpatine? Ferus nu ştia. Împăratul se folosise cu iscusință de lăcomia şi corupția Senatorilor – şi de orbirea Jedilor – pentru a-şi construi puterea şi apoi pentru a ataca.

— Sunt aici pentru a demonstra că pacea şi stabilitatea în galaxie sunt posibile doar prin mine. Împăratul privi oraşul Sath de sub ei, cu degetele artificiale de nisip care se întindeau în marea acvamarin. Te afli la o răscruce de drumuri, Ferus Olin. Ar trebui să te gândeşti unde îți este locul cu adevărat. Ai prosperat la Templul Jedi. Ai prosperat sub regulile sale, sub structura sa. Ceea ce construiesc eu este mult mai bun. Un centru de compensare în care politica şi stabilitatea galaxiei sunt luate în considerare de mințile înțelepte.

Ferus nu ştia ce să spună, aşa că nu spuse nimic. Palpatine îl atrăgea spre el. Era un efort stângaci. Da, prosperase sub regulile Templului. Dar nu mai era acea persoană. Nu mai era înnebunit după reguli. Şi, cu siguranță, nu-i plăcea să i se spună ce să facă. Nu s-ar fi alăturat niciodată Imperiului, dar îl deranja faptul că Palpatine părea să-l cunoască îndeaproape. Când vorbise despre viața lui Ferus ca student Jedi, pusese degetul exact pe ceea ce trăise Ferus. Cum se putea aşa ceva? Abia dacă avuseseră contact. Anakin Skywalker fusese favoritul lui Palpatine, nu Ferus.

— Vei face ceea ce ți-am cerut? întrebă Palpatine.

— Da, spuse Ferus.

Cel puțin treaba asta ar fi mers în interesul lui. Putea lua legătura cu Rezistența şi să vadă de ce fel de ajutor ar putea avea nevoie.

Ferus începu să se îndepărteze, dar Palpatine nu terminase.

— Încă un lucru, spuse Împăratul. Contactează-mă direct cu rapoartele tale de progres.

Ferus aprobă din cap, încercând să nu-şi arate pe față surpriza. Nimeni nu-i raporta direct lui Palpatine, cu excepția lui Darth Vader. Ferus presupusese că Vader va fi contactul său. La urma urmei, era responsabil de toate operațiunile Imperiului pe planetă, deşi venea şi pleca des. Îi dădea Palpatine de înțeles lui Ferus că Vader nu era chiar favoritul care părea a fi?

Împăratul se îndreptă spre Darth Vader, care încă aştepta şi nu mişcase niciun muşchi. În timp ce Ferus se îndrepta spre turbolift, simțea furia lui Vader ca pe o împingere din spate. Sări în turbolift şi simți mişcarea liniştitoare în jos, spre planetă, departe de prezența Imperială grea.

Încă o treabă. Nu se aşteptase niciodată să devină agent dublu atât de repede.

Capitolul 3

De îndată ce Trever ajunse la baza secretă, fu gata să plece din nou. Lovi cu piciorul în praf – tot asteroidul era doar praf, pietre şi întuneric. Pentru că nu orbita în jurul unui soare, toată lumina provenea din atmosfera superioară, care era colorată de furtuna în continuă schimbare. Asta făcea ca uneori să fie întuneric complet, iar alteori, era o ceaţă densă de culoare albastru închis sau violet.

Nu conta dacă era lumină sau nu. Nu era nimic de văzut. Baza începuse cu patru fiinţe: Ferus, Trever, Toma şi Raina, doi comandanţi ai rezistenţei care luptaseră cu Imperiul pe planeta lor natală, Acherin. Toma şi Raina îl ascunseseră pe Garen Muln în timpul Ordinului 66 şi îi dăduseră lui Ferus primul indiciu despre un Jedi supravieţuitor. Când Ferus le ceruse să conducă baza secretă, ei acceptaseră fără ezitare, în ciuda faptului că nu aveau decât provizii rudimentare şi nicio navă care să îi poată duce departe în caz de probleme. Erau duşmani ai Imperiului şi aveau să muncească pentru a construi baza pentru orice Jedi supravieţuitor – Jedi în care credeau cu toţii pentru că Ferus credea în ei. Trever începuse să aibă îndoieli.

Găsiseră doi Jedi încă în viaţă, aşa că era ceva. Solace, care avea cel mai grozav stil de luptă şi cel mai dur temperament pe care Trever îl văzuse vreodată. Cumva îşi imaginase mereu că Jedii sunt placizi şi calmi, dar Solace avea o dispoziţie care varia de la morocănoasă la irascibilă. Garen Muln era şi el un Jedi renumit, cândva prieten cu Obi-Wan Kenobi, dar fusese atât de grav rănit încât nu mai era capabil de prea multe acţiuni Jedi. Îi dăduse chiar şi sabia sa lui Ferus.

Acum grupul număra în total unsprezece. Trever sosise aici împreună cu tovarăşii săi de drum Solace, Oryon şi Clive Fax, şi doi prizonieri Imperiali eliberaţi – cel mai bun prieten al lui Ferus, Roan Lands, şi prietena lor Dona, precum şi Astri Oddo şi fiul ei de şase ani, Lune. Erau un grup ciudat, cu un singur lucru în comun – cu toţii erau căutaţi de Imperiu.

Rechiziţionaseră o navă Imperială, un transportor YT Corellian drăguţ, dar fuseseră nevoiţi să îl abandoneze într-un port spaţial şi să găsească altceva. Ajunseseră pe asteroid cu Solace, aproape înghesuiţi la bordul unui crucişător spaţial de clasă mai puţin impresionantă, cu o carcasă ponosită şi un interior golaş.

Ajunseseră pentru a vedea cum se deterioraseră condiţiile. Toma se îmbolnăvise şi, deşi Raina avea pregătire de medic, nu avea proviziile necesare pentru a-l vindeca. Recuperarea lui era lentă, iar el încă era slab şi tremura. Cu Toma la pământ, Raina lucrase din greu. Garen încercase să o ajute în seră, dar era încă slăbit şi, în cele din urmă, se forţase prea mult şi trebuise să se oprească. Raina purtase pe umerii ei cea mai mare parte a muncii şi era într-o stare de epuizare extremă atunci când se întorseseră ei. Grupul făcuse un bilanţ al situaţiei şi se apucase imediat de treabă. Solace lătrase ordinele, iar situaţia era suficient de gravă pentru ca până şi Clive să se supună. Oryon se dovedise a fi un grădinar priceput şi recalibrase amestecul de sol din seră. Deja plantele şi legumele dădeau semne de viaţă nouă. Roan lucra la exteriorul capsulei de supravieţuire, care fusese zdruncinată de un vânt puternic. Clive se apucase de reparat vehiculul de teren. Dona căutase plante comestibile şi montase

mai multe vaporizatoare. Astri îi ajutase pe Garen şi pe Toma, şi reglase sistemul de comunicații pe care Toma reuşise să-l pună la punct înainte să se îmbolnăvească.

Trever însuşi ajutase acolo unde fusese nevoie, ceea ce însemna că petrecuse mult prea mult timp smulgând buruieni şi udând în seră. Asta ar fi fost destul de rău, dar se alesese şi cu cea mai degradantă, murdară şi josnică slujbă dintre toate – cea de dădacă. O întrebase pe Astri dacă nu ar fi vrut să detoneze ceva în schimb, dar ea doar zâmbise şi îi aruncase o jucărie laser.

Ei bine, Lune se dovedise a fi un copil bun. Când Ferus îi aruncase privirea aceea – privirea pe care Trever ajunsese să o cunoască atât de bine, privirea care însemna *fă asta, fă-o acum şi nu te plânge* – Trever îl luase pe băiat şi fugise din clădirea înaltă din Sath care fusese invadată de trupele de şoc. El şi Lune săriseră în nava lui Solace, iar Astri îl strânsese pe Lune în brațe. Nu plânsese, dar Trever nu avea să uite niciodată ferocitatea expresiei ei sau felul în care îşi strânsese fiul în brațe. Îi amintea de mama lui… doar că mama lui era moartă, aşa că nu voia să i se amintească despre ea. Încerca să nu fie prin preajmă atunci când Astri şi Lune erau împreună.

Acum stătea afară, într-un moment rar de lumină. Ocazional, asteroidul trecea pe lângă un sistem stelar sau un soare suficient de mare pentru a pătrunde prin atmosfera groasă, iar ei puteau să vadă fără lanterne.

Se uita cum Garen îl ajuta pe Lune să mențină o minge în aer folosind Forța. De îndată ce Garen îl văzuse pe Lune, îşi dăduse seama că băiatul era sensibil la Forță. Jedii puteau cu siguranță să sesizeze orice ar fi fost chestia aia cu Forța. Garen lucra cu Lune, ajutându-l *să aibă încredere în sentimentele lui* şi cu vorbe de genul: *Nu încerca. Doar fă-o.* Sigur. Oricare ar fi fost lecția, funcționa. Trever îşi dorea să poată propulsa obiecte doar uitându-se la ele. Ar fi propulsat o mulțime de credite în propriul buzunar.

Singura persoană care nu era bucuroasă de vederea lui Garen cu Lune era Astri. O văzuse privindu-i şi îi simți îngrijorarea. Cine putea să o învinovățească? Nu era chiar un moment bun pentru a fi un Jedi. Ştia că soțul ei, Bog Divinian, complotase pentru a îl îndepărta pe Lune de ea. Voia să îl înscrie pe Lune într-un fel de academie pe care Imperiul o înființa pe Coruscant. Ştia că Lune era sensibil la Forță, aşa că se gândise că va deveni un pilot de succes. Ferus dejucase complotul dar Astri continua să-şi facă griji.

Trever îşi puse mâinile în jurul genunchilor şi se sprijini de un bolovan plat. Era sfârşitul unei zile lungi. În curând, ceilalți îşi vor părăsi locurile de muncă şi se vor aduna. Cineva avea să aducă o tavă cu ceai. Se vor aşeza şi îşi vor raporta progresele. Trever nu ştia cum se stabilise acea rutină, dar aşa era. Îi făcea pe toți să simtă că fac parte din ceva.

Clive sosi primul, aşezându-se lângă Trever cu un oftat.

— Stilul lui Ferus, spuse el. Dacă există un petic îngrozitor de stâncă pe care să poți ateriza o navă, el îl va găsi.

Era o variantă a ceea ce spunea în fiecare zi. Clive era făcut pentru oraşe şi lumi aglomerate, cu trafic şi restaurante, şi personaje periculoase. Fusese cândva agent dublu în timpul Războiului Clonelor, precum şi muzician şi spion industrial. Nu părea să existe ceva pe care să nu-l poată face. Cu un alt oftat, Clive se întinse pe jos cât era de lung. Părul lui negru avea o peliculă de praf, iar unsoarea i se aşezase în fiecare pliu al tunicii. Încă lucra la speederul ponosit. Părea să fie într-o stare de epuizare totală, dar când Astri se apropie şi îşi aşează taburetul pliabil lângă Trever, Clive se

ridică în şezut.

— Cel puțin avem parte de lumină astăzi, observă Astri. Probabil că trecem pe lângă un sistem solar mare.

— Grozav. Mai multă lumină pentru a vedea şi mai mult praf, spuse Clive.

— La ce te aştepți de la o ascunzătoare, Clive? întrebă Astri. Hoteluri frumoase şi soare în fiecare zi?

— Nu văd de ce nu. M-am ascuns în multe hoteluri frumoase la vremea mea. Clive îşi aşează capul înapoi pe piatra pe care o folosise drept pernă. Ferus ştie doar să îngreuneze lucrurile. Şi pot să subliniez că nici măcar nu este aici?

Ceilalți începură să se adune spre ei. Dona apăru cărând un coş cu pâinea pe care reuşise să o coacă în fiecare zi, în ciuda celorlalte treburi. Îi plăcea să-i hrănească, iar Toma şi Garen deveniseră deja mai puternici sub vraja supelor şi a pâinilor ei. În spatele ei, Roan căra o masă mică, pe care o aşeză lângă Trever şi ceilalți. Dona aşeză coşul pe ea. Apoi îşi puse mâinile groase şi late la spate şi se întinse.

— A fost o zi lungă de muncă, spuse ea. Mă simt bine.

Un geamăt ieşi din Clive.

— Dacă spui tu, fată.

Roan îi dădu un ghiont cu piciorul şi îi aruncă o bucată groasă de pâine pe piept.

— Poate că asta te va înviora.

Ca şi Ferus, Roan îl cunoştea pe Clive de ani de zile. Roan şi Ferus fuseseră parteneri în firma Olin/Lands, care crease identități noi pentru cei care încercau să scape de bandele criminale, de pirați sau de guvernele corupte – oricine se încurcase cu o organizație malefică şi trebuise să se ascundă. Clive fusese mai degrabă un escroc decât un informator, dar Ferus şi Roan îl plăcuseră şi îl ajutaseră oricum. Îl salvaseră din mai multe încurcături şi îi câştigaseră loialitatea. Clive pretindea că nu credea în nimic altceva decât în creditele din contul său, dar era loial prietenilor săi.

Oryon şi Solace se alăturară grupului. Ei erau liderii neoficiali. Oryon era un Bothan puternic şi înalt care condusese o rețea de spionaj de succes în timpul Războiului Clonelor. Imperiul pusese un preț pe capul lui şi fusese forțat să dispară, alăturându-se unui grup de pe Coruscant numit *Cei Şterşi*. Acum îşi sorbea ceaiul şi stătea de vorbă liniştit cu Solace.

— Veşti bune, le spuse Oryon celorlalți. Astri a reuşit să repare astăzi sistemul de comunicații. Toma a pus în funcțiune dispozitivul de urmărire a furtunii, aşa că am reuşit să transmitem un mesaj către Coruscant. Keets şi Curran sunt în afara pericolului şi se ascund la Dex. Îl înnebunesc de cap, dar sunt în siguranță.

— Mă bucur să aud asta, spuse Roan. Bună treabă, Astri.

Keets Freely şi Curran Caladian erau alți membri ai *Celor Şterşi*. Îşi riscaseră gâtul întorcându-se pe Coruscant pentru a aduna informații şi aproape că fuseseră arestați. Trever se bucura să afle că erau în siguranță. Şi-ar fi dorit să fie cu ei, ascunzându-se în *Districtul Portocaliu*, în subnivelurile Coruscantului. Sigur, era periculos, dar cel puțin era plin de viață. Dona îi întinse lui Trever o cană de ceai fierbinte. El o sorbi cu recunoştință. Existau destule unități de încălzire pentru toată lumea, dar răcoarea asteroidului i se instalase în oase. Garen şi Lune renunțară la jocul lor şi veniră la ei, Lune alergând la Astri, care întindea miere pe bucata lui de pâine. Băiatul o ronțăi cu plăcere.

Ultimii care li se alăturară fură Raina şi Toma. Lui Toma îi crescuse barba de când era bolnav, iar acum era brăzdată de gri. Se mişca cu atenția cuiva care fusese

recent bolnav. Raina căra două scaune sub braț. Puse unul jos pentru Toma şi îi făcu semn Doinei să îl ia pe celălalt. Apoi găsi o piatră plată pe care să se aşeze şi acceptă o cană de la Astri. Raina îşi dădu peste umăr împletitura groasă de păr castaniu.

— Toma are veşti, spuse ea.

Se întoarseră cu toții spre Toma, care îşi înfăşurase mâinile în jurul cănii şi se aplecase în față.

— Mulțumită muncii bune a lui Astri, spuse el, dând din cap către ea, am reuşit să iau legătura cu cineva pe care îl cunoşteam în rezistența de pe planeta noastră natală, spuse el. A auzit cineva vreodată de *Moonstrike*?

— *Moonstrike* este atunci când o lună satelit este lovită de un asteroid suficient de mare pentru a o mişca de pe orbită, spuse Oryon. Poate modifica modelele de maree planetare şi poate influența schimbări meteorologice severe.

— Despre asta e vorba, zise Toma. Şi este, de asemenea, numele unei organizații secrete. Acest contact este şeful ei. Numele ei este Flame. Era o aristocrată extrem de bogată de pe Acherin când Imperiul a preluat guvernul. Familia ei conducea cele mai mari fabrici şi corporații de pe planetă. A reuşit să-şi scoată cea mai mare parte din avere înainte ca Imperiul să preia controlul asupra principalelor industrii. Acum îşi foloseşte averea pentru a finanța *Moonstrike*. Este ideea ei de a merge din planetă în planetă, contactând orice mişcare de rezistență. Va folosi ceea ce are pentru a le finanța şi va strânge mai multe fonduri prin contactele ei. Ideea este organizarea. Putem realiza mult mai multe dacă suntem în contact. Şi-a pus averea personală la bătaie.

— Ce legătură are asta cu noi? întrebă Clive.

— Tocmai am aflat că este în drum spre Samaria, spuse Toma. Acest lucru i-ar putea fi de ajutor lui Ferus. Din nefericire, am fost întrerupți şi nu am apucat să-i spun despre asta. Dar o legătură între mişcările de rezistență nu ar putea decât să ajute orice Jedi supraviețuitor. Aceştia ar putea să se deplaseze prin galaxie, bazându-se pe adăposturi sigure. Nu ar mai fi blocați să se ascundă pe acest asteroid.

— Este un plan, spuse Oryon cu prudență. Dar cu cât ştiu mai multe persoane despre Jedi, cu atât mai mult îi pune în pericol.

— Trebuie să ne facem griji pentru siguranța Jedilor pe care nu i-am găsit încă, spuse Solace aruncând o privire către Garen.

— Sunteți doar voi trei, din câte ştiu eu în acest moment, spuse Clive. Nu e ca şi cum ar exista o armată Jedi pe care să trebuiască să o ascundem.

Trever se uită la ceilalți. Doar câțiva dintre ei ştiau că Obi-Wan Kenobi era încă în viață. Era un secret pe care cu toții îl vor păstra.

Garen schiță un mic zâmbet.

— Aş spune că sunt doi Jedi şi jumătate, de fapt. Eu nu mai valorez prea mult în zilele astea.

— Valorezi mult mai mult decât îți dai seama, spuse Solace pe cel mai blând ton pe care Trever o auzise folosind vreodată.

— În orice caz, Ferus ar trebui să ştie că Flame este acolo şi că va încerca să ia legătura cu rezistența, spuse Raina. Ferus este acolo pentru a-i ajuta.

— Unul dintre noi ar trebui să meargă pe Samaria, spuse Oryon.

— Voi merge eu, spuse Solace.

Oryon clătină din cap.

— Nu ar trebui să mergi. Eşti prea vizibilă. Tocmai ai fost acolo, iar Imperiul te caută. Mă duc eu.

— Şi tu nu eşti vizibil? întrebă Solace.

— Voi pleca eu, spuse Clive. Oricum, abia aştept să plec de pe stânca asta.

— Stai puțin, dacă merge cineva, eu ar trebui să fiu acela, spuse Roan. Eu am cea mai mare experiență cu mişcările de rezistență.

— Tocmai ai evadat dintr-o închisoare Imperială, spuse Oryon. Nu ai niciun document de identitate. Nu te poți duce.

— Pot să creez un document de identitate fals în cel mai scurt timp.

Toma ridică o mână.

— Ăsta nu ar trebui să fie motiv de ceartă. Trebuie să ne decidem asupra celei mai bune persoane.

— Am făcut o scanare atmosferică, spuse Roan. Furtunile se vor diminua în intensitate în cinci ore. Va fi un moment bun pentru a decola. Eu zic să ne odihnim puțin, apoi să decidem.

Ceilalți fură de acord cu asta. Toată lumea se îndreptă spre adăposturi. Trever se întoarse încet. Nu scosese niciun cuvânt, pentru că ştia că ceilalți nu vor fi de acord, dar el trebuia să fie cel care să plece. El era cel mai puțin vizibil. Nimeni nu dădea atenție copiilor. Cunoştea mişcările de rezistență aproape la fel de bine ca Roan. Era un pilot bun şi un luptător şi mai bun. Ar fi putut fi util. Singurul motiv pentru care nu rămăsese de la bun început fusese faptul că Ferus îl alungase practic de pe planetă.

Ceea ce îl deranja cu adevărat era că nimeni nu-şi făcea griji pentru Ferus. Toată lumea presupunea că era bine. Îl lăsaseră pe un zgârie-nori pe jumătate construit, la sute de metri în aer, înconjurat de trupe de şoc şi de droizi care puteau opri motorul unei nave în câteva secunde – ca să nu mai vorbim de Darth Vader care aştepta jos ca un *păianjen mamut* – şi credeau că, pentru că era un mare şmecher Jedi, va fi bine. Ei bine, Trever avea veşti pentru ei toți: Ferus nu era Jedi. Făcuse nişte lucruri uimitoare, fără îndoială. Dar Trever văzuse şi cum luptase. Îl văzuse făcând greşeli.

Ferus nu era pe măsura lui Darth Vader. Avea nevoie de ajutor.

Trever aşteptă până când auzi pe toată lumea respirând egal în jurul lui. Se furişă din adăpost şi se îndreptă rapid spre singurul mijloc de transport. Se aşeză pe scaunul pilotului, făcându-şi curaj. Făcuse călătoria de mai multe ori şi, deşi spunea că era obişnuit, adevărul era că, de fiecare dată când trebuia să zboare prin furtună, era un pic îngrozit. Întotdeauna se bucura când reuşeau să treacă.

Dar îl văzuse pe Ferus zburând prin furtună. Solace tocmai o făcuse. Putea s-o facă şi el. Porni motoarele şi ieşi în atmosferă. Odată ce ajunse în atmosfera exterioară, nava începu imediat să se clatine şi aproape că se rostogoli. Trever simți gustul acru al fricii în gură. Redresă nava, amintindu-şi să urmărească curenții pe computer şi să se orienteze după ei în loc să se îndrepte împotriva lor. Putea să se descurce.

O depresiune atmosferică îl făcu să se învârtă într-un vârtej de stele. Trever se luptă pentru control, cu mâinile alunecându-i din cauza transpirației. Se aplecă în picajul navei, luptându-se cu nevoia de a o corecta. Lăsă nava să zboare singură. Cu o tresărire puternică, nava se îndreptă.

Bine, nu va fi uşor. Dar o va face. Trebuia să o facă.

Capitolul 4

Marea sală de recepție de la Sala Miniştrilor era un hol de cincizeci de etaje, o structură înaltă, modelată din montanți arcuiți şi grinzi subțiri. Pereții din piatră sintetică de culoare roz pal se întâlneau cu podeaua de gresie albastră, exact culoarea mării artificiale care se întrezărea prin ferestrele înalte. În centrul încăperii se afla o platformă circulară cu un motor repulsor. Ferus încercă să rămână în spatele mulțimii, dar Împăratul îi făcu semn şi se trezi lângă Darth Vader pe platformă. Exact unde nu voia să fie.

Platforma se ridică încet în aer şi pluti la aproximativ un metru deasupra podelei. Întrucât aceasta era o adunare politică, Ferus se pregăti pentru o lungă perioadă de plictiseală. Aceste ceremonii puteau dura mai mult decât un apus de soare pe Bespin.

Văzu delegația din Rosha chiar în spatele mulțimii. Roshanii erau înalți, cu patru antene delicate ca nişte spițe şi sensibile la lumină, care se retrăgeau în cap în timpul zilei şi se desfăşurau în întuneric sau în caz de nelinişte. Cei mai mulți dintre ei aveau ochi luminoşi, albaştri sau verzi, şi trupuri puternice şi flexibile. Era surprins că apăruseră, având în vedere toate minciunile pe care le răspândise Bog Divinian despre ei. Bog făcuse să pară că sprijinul lui Larker pentru comerțul dintre vechii rivali fusese o mare greşeală. Părerea lui Ferus era că Bog era prostănac şi intrigant, dar trebuia să recunoască cu reticență că fusese inteligent în încercarea de a cuceri populația. Bog îşi asumase meritul de a fi reparat virusul informatic care paralizase Sathul şi nu încetase niciodată să laude planeta şi cetățenii ei. Sathanii erau cuceriți prin linguşire şi dându-li-se motiv să disprețuiască un rival, iar asta era o combinație irezistibilă.

Aaren Larker, prim-ministrul Samariei, ținu un scurt discurs în care le mulțumi miniştrilor pentru prezență. Era clar că omul era îndurerat că trebuia să-l laude pe Bog Divinian. Tot ce voia să facă era să dea Imperiul afară de pe planeta sa.

Ferus se întrebă cât va rezista Larker. Deja existau apeluri pentru un vot de neîncredere. Era sigur că Bog se afla în spatele mişcării de înlăturare a lui Larker. Când ajunsese pe planetă, crezuse că Bog era nebun să se aştepte că poate conduce Samaria. Acum vedea că Bog nu exagerase deloc în a fi încrezător.

— Şi acum am ajuns la motivul pentru care ne aflăm aici, spuse Larker. Datorită votului unanim al miniştrilor, aş dori să înmânez Premiul Oraşului Sath consilierului nostru Imperial, Bog Divinian, care ne-a ajutat cu atâta pricepere în timpul crizei. În semn de apreciere, îi acordăm cadou un droid personal, fabricat aici, pe Samaria.

Ferus văzu cum zâmbetul lui Bog se lărgea. Probabil că nu era suficient de iute la minte pentru a-şi da seama că Larker îl numise doar *capabil*. Asta nu era deloc o mare laudă. Şi totuşi, iată-l pe Bog, acceptând aplauzele, zâmbind larg şi făcând un pas înainte. Larker îi înmână un droid personal, pe care Bog îl puse pe umăr ca şi cum ar fi făcut asta toată viața, dându-i o mică mângâiere care stârni noi aplauze din partea miniştrilor.

— Ştiți, întotdeauna mi-am dorit un droid din ăsta, spuse Bog. Propriul meu *Mic Prieten*! Sper că mă va schimba. Să mă facă să ajung la timp la întâlniri.

Un râset străbătu miniştrii.

— Şi mai bine, poate că îmi va spune şi când să iau o pauză!

Urmară aplauze răzlețe şi un mare hohot de râs din partea miniştrilor. Bog lucra cu mulțimea.

— Dar, serios... Bog făcu o pauză pentru a lăsa zgomotul să se liniştească. Sunt aici doar de câteva luni, dar mă simt de parcă aş fi trăit toată viața printre Samarieni. Voi, Samarienii, munciți din greu, jucați dur şi faceți ca lucrurile să se întâmple. Acum, altor planete s-ar putea să nu le pice bine asta...

Bog ridică o mână în timp ce murmurul cuprindea audiența. Era o referire evidentă la Rosha. Larker se încruntă şi păru că vrea să-l împingă pe Bog de pe platforma repulsor.

— Dar Imperiul nu are problema asta. Unele planete ar putea dori să vă doboare, să se simtă mai deştepte. Vă spun un lucru – nu se va întâmpla asta. Pentru că Samarienii câştigă întotdeauna!

Aplauzele se ridicară din partea miniştrilor. Lui Ferus nu-i venea să creadă că ei chiar credeau asta. Bog făcea ca relațiile interplanetare să pară o cursă de ataşe.

— Şi de aceea... Urmă încă o mângâiere pentru droidul personal de pe umărul său. Sunt mândru să fiu un Samarian onorific!

Sala înnebuni. Miniştrii se împinseră în față în timp ce platforma cobora, cu toții nerăbdători să îi strângă mâna lui Bog. Camerele HoloNet vâjâiră în timp ce reporterii începură să vorbească cu entuziasm despre Bog.

Ferus îl văzu pe Vader apropiindu-se de Împărat. Folosindu-se de vechea sa pregătire Jedi, izolă zgomotul din jurul său şi se concentră doar pe cele două voci.

— Am crezut că a fost promovat dincolo de competența sa, spuse Palpatine. Dar uită-te la el.

— Este un prost, spuse Darth Vader.

— Da, recunoscu Palpatine. Dar este exact ceea ce ne trebuie.

Ferus se amestecă prin mulțime, încercând să sesizeze care era starea de spirit. Era evident că miniştrii se lăsaseră purtați de valul de respect de sine al lui Bog. Discursul lui se va răspândi prin oraş ca un foc de paie, iar HoloNetul de pe planetă îl va retransmite în aplauzele tuturor locurilor de adunare din Sath.

Observă cum miniştrii se îngrămădeau în jurul lui Bog, dar îl lăsau pe prim-ministrul Samariei de unul singur. Ferus se îndreptă spre el. Aşteptase de zile întregi să-l prindă pe Larker singur.

— Îi auzi? spuse Larker. Îşi transferă loialitatea către un consilier Imperial. Ceea ce presupun că te face fericit.

— Nu în mod deosebit.

— Eşti unul dintre ei.

— Nu. Am făcut o treabă pentru ei. E o diferență.

Larker îi aruncă o privire lungă.

— Continuă să-ți spui asta, spuse el cu blândețe.

— Ştiu că ați angajat-o pe Astri Oddo să saboteze computerele, spuse Ferus încet. Am aranjat să scape. Trebuie să te fi contactat.

— Da.

— Atunci ştii că poți avea încredere în mine.

Privirea lui Larker cutreieră mulțimea.

— Nu pot avea încredere în nimeni.

— Dacă Bog continuă să bată toba în legătură cu amenințarea Roshană, poți să

faci un pas în față şi să recunoşti că tu ai fost cel care a dat ordinul de sabotare a computerelor, nu Roshanii.

— Şi dacă fac asta, voi fi arestat, iar Bog va deveni guvernator, spuse Larker.

— S-ar putea să nu ai de ales, spuse Ferus. Bog adună sprijin în rândul miniştrilor pentru a te demite.

— Nu mă vor trăda, în cele din urmă, zise Larker. De ani de zile lucrez la stabilirea acestui acord cu Roshanii. Miniştrii îl susțin cu toții. Vremea păstrării secretelor industriale a trecut. Fiecare dintre noi este un inovator tehnologic, dar dacă lucrăm împreună putem face paşi şi mai mari. Noi suntem experți în macrotehnologie – putem conduce oraşe, chiar planete, cu sistemele noastre. Ei au făcut progrese enorme în microtehnologie. Droizii lor sunt printre cei mai mici din galaxie, cu cele mai sofisticate sisteme. Am avut un eşec când Rosha a trecut de partea Separatiştilor în timpul Războiului Clonelor. Erau foarte implicați cu Federația Comerțului. Dar au ajuns să regrete. Acum putem ajunge la un acord comercial real. Ne putem împărtăşi tehnologia.

— Nu şi dacă Imperiul are ceva de spus în legătură cu asta.

— Nu are. Nu se amestecă în acordurile comerciale la nivel de sistem. Nu vor ca economia galactică să se prăbuşească.

— Nu, ei vor doar să o controleze. De ce crezi că Bog se opune atât de mult acordului comercial?

Larker ridică din umeri.

— Pentru că îl susțin eu. Ăsta e un motiv suficient. Ştie că Samarianul de rând se teme de Roshani, aşa că îi va folosi ca pe o piedică pentru a obține sprijin. Îi aruncă lui Ferus o privire cercetătoare. Spui că eşti doar un lucrător cu contract, care lucrează pentru credite. Ştii ceva despre mine care m-ar putea doborî, dar nu te foloseşti de asta. De ce?

— Pentru că sunt de partea ta. Şi aş avea nevoie de ajutorul tău. Împăratul mi-a cerut să găsesc rezistența şi să le ofer amnistie dacă se desființează.

Larker îl privi cu asprime.

— Şi te aştepți ca ei să facă asta?

— Nu. Dar am fost angajat să le transmit personal mesajul. Dacă reuşesc să-i găsesc şi să vorbesc cu ei, aş putea să-i ajut. Am fost unul dintre membrii fondatori ai rezistenței de pe Bellassa. Am dat multe lovituri împotriva Imperiului după ce acesta a preluat conducerea guvernului. Oraşul s-a ridicat împotriva lor.

— Dar Imperiul încă deține controlul.

— Nu poți da Imperiul afară de pe planeta ta. Poți doar să faci să le fie mai greu să te controleze. Şi să aştepți oportunități mai bune.

— Aşadar, spuse Larker, ai fost unul dintre fondatorii celor *Unsprezece* şi totuşi iată-te aici. Ți s-a oferit şi ție amnistia de către Împărat?

— Da.

Larker îl privi cu dispreț.

— Aşa că ai acceptat-o şi ți-ai abandonat cauza.

— Nu chiar, spuse Ferus. Nu putea să explice totul pe deplin. Şi-ar fi compromis misiunea. Încă lucrez pentru cauză, dar… într-un mod diferit.

Dar era prea târziu. Îl pierduse deja pe Larker.

— Nu te pot ajuta, spuse Larker. Oricum, nu ştiu nimic despre rezistență.

Tocmai atunci se apropie asistentul care pândea în apropiere. Larker profită de

întrerupere.

— Da, Dahl?

— Delegația Roshană ar dori să vorbească cu dumneavoastră. Robbyn Sark, în special, este nerăbdător să treacă în revistă câteva detalii ale acordului.

— Bineînțeles.

Larker îi făcu semn din cap lui Ferus şi începu să traverseze zona aglomerată. Ferus îl privi cum spunea câteva cuvinte la urechea asistentului. Dahl aprobă din cap.

O umbră căzu pe podea şi Darth Vader apăru lângă Ferus.

— Ați avut o conversație lungă, observă Vader cu calm.

— Este un tip vorbăreț.

— Nu uita pentru cine lucrezi. Larker nu este de încredere.

— După cum văd eu lucrurile, nimeni nu este de încredere aici. Dar mulțumesc pentru avertisment.

— Împăratul ți-a dat o misiune. Aştept o informare completă.

— Poți să aştepți, dar n-o vei primi. Ferus începu să se simtă bine. Instrucțiunea Împăratului a fost să îi raportez direct progresul meu. Nimănui altcuiva. Şi asta te include şi pe tine.

Vader nu spuse nimic pentru o clipă. Ferus auzea doar sunetul respirației sale automate şi sinistre. Apoi Darth Vader se întoarse brusc şi se îndepărtă.

Semnificația era mult prea clară pentru Ferus: *O să mă bucur să te distrug*.

Capitolul 5

Hopa. Ferus încercase să nu stea în calea lui Vader. Chiar încercase. Dar se părea că nu reuşise.

Aştepta acum în fața Sălii Miniştrilor. Se odihnea pe platforma unei sculpturi mari, formată din plăci de piatră şi bucăți de plastoid şi quadrillum care trebuiau să reprezinte o versiune gigantică a suitei de senzori a unui droid. Mai mult decât orice, Samarienii venerau tehnologia. Nu se gândea prea mult la sculptură, dar îl ferea să fie observat şi îi oferea o vedere clară asupra uşilor duble uriaşe ale ieşirii. După doar o clipă sau două, Dahl, asistentul lui Larker, ieşi pe uşă şi trecu în pas vioi prin porțile din față. Taxiurile aeriene patrulau în acea zonă a Sathului, ducând în mare viteză miniştrii de la o clădire guvernamentală la alta. Dahl activă semnalul intermitent de căutare de pe droidul său personal, metoda pe care Sathanii o foloseau pentru a chema taxiurile aeriene. Un vehicul opri imediat lângă el. Ferus îşi chemă propriul taxi în mod tradițional – ridicând mâna. Şoferul său urma taxiul din față fără să pună întrebări.

Taxiul din față zbura pe benzile de circulație fără grabă şi fără să încerce să scape de coadă. Evident, Dahl nu avea habar că era urmărit şi nu îşi lua nicio măsură de precauție. Asta era ciudat. Poate că Ferus le citise greşit situația. Presupusese că Dahl era omul de legătură al lui Larker cu rezistența, dar dacă era aşa, Ferus s-ar fi aşteptat ca acesta să ia măsuri de evitare. Aerotaxiul opri la o cafenea şi Dahl coborî.

Ei bine. Ferus avea să obțină fie o pistă spre rezistență, fie prânzul. Îşi puse propriul taxi să oprească la un bloc mai în față. Apoi luă rampa până la cafenea. Îl urmări pe Dahl în timp ce se mişca prin mulțime. Se îndrepta spre spatele încăperii, acolo unde Sathanii comandau mâncare şi băuturi la un bar de serviciu. Ținându-se ascuns în caz că Dahl s-ar fi uitat înapoi, Ferus se îndreptă spre dreapta. Dahl se alătură rândului. Deodată, o tânără din spatele lui Ferus se dădu înapoi într-un chelner, care scăpă tava plină de pahare goale pe care o ținea. Paharele căzură pe podea. Ferus se topi repede în caz că Dahl se întorcea, aşa cum făcuseră toți ceilalți din cafenea.

Dar Dahl nu se întoarse. Se strecură prin mulțime şi dispăru. Ferus se întoarse rapid şi se îndreptă spre intrarea din față. Nu avea nicio îndoială că Dahl ieşise prin spate. Era o mişcare clasică. Folosirea distragerii atenției pentru a scăpa de coadă, dacă era acolo. Dahl era doar prudent. Ferus ieşi, asigurându-se că nu era nimeni în spatele lui. Coti pe o stradă laterală şi sări cu Forța până pe acoperişul clădirii, aterizând fără zgomot. Alergă uşor pe acoperiş. Privind în jos, îl putu vedea pe Dahl îndreptându-se rapid pe o stradă lăturalnică, verificând în spatele lui pentru a se asigura că nu era nimeni acolo. Sărind de pe un acoperiş pe altul, Ferus reuşi să-l țină pe Dahl în vizor în timp ce se deplasa pe pasarelele cu climă controlată care traversau toate nivelurile oraşului Sath. În cele din urmă, intră într-un *Speeder Exchange*, un teren mare unde erau scoase la vânzare speedere folosite. Dahl trecu de la un speeder la altul, părând să le analizeze. Ferus sări jos, pe o alee care făcea legătura cu lotul. De aici avea un punct de observație perfect.

Un vânzător se apropie, dar Dahl scutură din cap şi plecă. Se strecură într-un

speeder galben, verificând cu dezinvoltură comenzile. Apoi sări din nou, mai verifică câteva speedere şi plecă.

Ferus văzuse ceea ce venise să vadă. Tocmai fusese martor la un transfer de informații. Îl lăsă pe Dahl să dispară pe stradă. Apoi aşteptă.

Peste o clipă, tânăra cu părul creț care provocase distragerea atenției la cafenea, intră în parcare. Îi zâmbi vânzătorului, se plimbă prin parcare examinând diferite vehicule şi urcă în speederul galben. Îşi puse mâinile pe comenzi şi examină tabloul de bord. Apoi coborî, ridică din umeri către vânzător, îi făcu cu mâna şi continuă să meargă pe stradă. Droidul ei personal era de un roşu metalic, iar tunica ei era mulată şi îi ajungea până la cizmele negre. Era îmbrăcată ca o tânără Sathană tipică şi elegantă. Şi făcea parte din rezistență. Ferus o urmări prin aceeaşi metodă, sărind de pe un acoperiş pe altul şi, ocazional, dacă existau linii de vizibilitate bune, de pe pasarela aflată la un nivel mai sus. Se pricepea la asta. Abilitățile pe care le învățase ca Jedi fuseseră perfecționate în timp ce lucra în propria afacere şi, mai târziu, ca membru al rezistenței de pe Bellassa.

Femeia intră într-o mică cantină. Ferus aşteptă câteva minute, apoi pătrunse înăuntru. Femeia se aşezase la o masă în spate. Un bărbat mai în vârstă i se alăturase.

Ferus luă loc la bar. Se gândi la următoarea mişcare. Cea mai directă era cel mai probabil cea mai bună. Îi va aborda pur şi simplu.

Era pe punctul să se ridice când simți ceva mic şi rece care-l împungea în spate.

— Da, e un blaster, spuse o voce adâncă. Aşa că nu face nicio mişcare greşită. Aş vrea să vorbesc cu tine pe alee.

Capitolul 6

Trever crezuse că putea face față cam la tot ce-i arunca galaxia în acest moment, dar abia reuşise să treacă de furtună, iar nava ceda pe măsură ce se apropia de Samaria. Avea coordonatele unde se afla Flame – datorită unei căutări rapide în baza de date privată a lui Toma – dar mai avea la dispoziție aproximativ două minute înainte să piardă motoarele şi să se prăbuşească.

Poate că nu fusese cea mai strălucită idee să decoleze aşa. Ei bine, în acest moment nu mai avea nimic de pierdut. Ori era praf spațial, ori reuşea să aterizeze şi să o găsească pe Flame... şi pe Ferus. Trever strânse din dinți şi îşi ținu mâinile pe comenzile pline de sudoare. Nava era acum puțin scăpată de sub control. Planul lui era să aterizeze rapid în speranța că va evita orice senzori Imperiali de urmărire. Din punct de vedere tehnic, Trever ar fi trebuit să se înregistreze şi să aterizeze pe platforma principală din Sath, dar regulile îi dădeau mâncărimi, iar Imperialii îl făceau să aibă urticarie. Când nu-şi făcuse griji în timpul călătoriei, verificase baza de date a computerului navigațional. Zona în care ar fi trebuit să aterizeze se afla în afara Sathului. Samaria avea zone vaste de sălbăticie, iar *Pădurea de Cristal* era una dintre ele. Deşi era o destinație populară pentru turişti şi rulote, o mare parte din ea era încă sălbatică. *Pădurea de Cristal* se formase cu milioane de ani în urmă, când planeta era acoperită de gheață. Cristalele formaseră stânci şi forme de arbori care se înălțau la sute de metri înălțime. Trebuia să fie o privelişte minunată, dar tot ceea ce îl interesa pe Trever era faptul că îi oferea o acoperire bună.

Dintr-o dată, în timp ce Trever strângea comenzile navei, văzu zona de dedesubt. La început părea o ceață roşie, dar pe măsură ce se apropia, reuşi să diferențieze formele masive noduroase în tonuri de rugină, portocaliu şi auriu care se ridicau de pe suprafața planetei. Era ciudat şi straniu de frumos.

Nava tresări şi gemu, apoi se înclină spre dreapta. Trever fu nevoit să forțeze motoarele slăbite pentru a evita să se izbească de una dintre formele impunătoare. Acum se afla în mijlocul lor, cu nava clătinându-se şi cu motoarele țipând şi blocându-se, în timp ce căuta cu disperare un loc unde să aterizeze. Locul acesta părea atât de fain din siguranța relativă a atmosferei. Dar formele arboricole nu mai erau la fel de grozave când te îndreptai direct spre ele. Locul avea şi propriul sistem meteorologic. Vânturile urlau prin canioanele create de formațiuni, se izbeau de navă şi îl făceau pe Trever să țipe cu voce tare când metalul țiuia din cauza impactului cu cristalul ascuțit. Trebuia să aterizeze. Trebuia să o facă sau va muri. Căutând cu disperare acum, Trever coborî. O aripă a navei se izbi de o formațiune de cristal, iar mai multe lumini roşii pâlpâiră brusc şi insistent pe panoul de control.

— Rezistă, murmură Trever.

Apărând rapid în dreapta sa, văzu un mic spațiu liber la suprafață. Îşi aminti un truc al lui Ferus. Opri motoarele, viră puternic la dreapta, îşi strânse pumnii, scoase un urlet de disperare şi rezistă în timp ce nava tremura, scârțâia şi apoi cădea ca o piatră în deschizătură. Trever simți cum corpul său zboară în sus odată cu impactul. Dinții i se izbiră de buza inferioară. Auzi un zgomot oribil de sfâşiere şi nava făcu un

sfert de rotație, apoi se opri. Cu un oftat, motoarele se opriră.

Trever, însă, era încă în viață. Cel puțin aşa credea. Îi trebuiră câteva minute pentru a se putea mişca. Corpul îi tremura din cauza efortului depus. Cu degete tremurânde, îşi tamponă sângele de pe buză cu tivul tunicii.

— Revino-ți. Eşti în siguranță.

Rosti cuvintele cu voce tare. Îi era ruşine că fusese într-o asemenea stare de teroare. Trecuse prin multe cu Ferus în ultima lună sau cam aşa ceva. Crezuse că era curajos. Nu-şi dăduse niciodată seama cât de mult din curaj împrumutase de la Ferus.

Se ridică de pe scaun şi se uită în jur. Nava se prăbuşise practic în jurul lui. Carlinga era intactă, dar va avea probleme cu ieşirea dacă rampa nu funcționa.

Apăsă butonul de declanşare. Spre uşurarea lui, rampa se deschise scârțâind. Nu alunecă până la capăt, dar asta nu era o problemă. Se strecură până sus şi sări. Podeaua pădurii era ca oțelul transparent, netedă şi rece.

Flame îi dăduse lui Toma coordonatele unde urma să aterizeze şi spusese că va aştepta acolo cel puțin două ore, în speranța că Toma va putea trimite pe cineva să o întâmpine. Cele două ore se scurseseră de aproximativ o jumătate de oră, dar Trever speră că încă nu renunțase. Se orientă pe harta de pe datapadul său şi porni spre coordonate. Deşi citirea temperaturii la suprafață, din navă, îl pregătise pentru căldură, formațiunile dure de cristal şi podeaua pădurii radiau răcoare în aer.

Trever menținu un ritm bun. Locul era liniştit. Nicio creatură de pădure nu putea trăi în acest mediu; nu exista vegetație, nu exista apă. Trever spera să se întâlnească în curând cu Flame. Locul ăsta începea să-l sperie.

Dintr-o dată, liniştea fu spartă de un vâjâit uşor pe care îl recunoscu ca fiind un motor de speeder. Voia să se grăbească înainte, dar învățase prudența pe Bellassa. Se strecură în spatele uneia dintre formațiuni şi aşteptă. Două speedere ieşiră în viteză dintre formațiuni. Trupe de şoc Imperiale, câte patru în fiecare vehicul. Îşi dădu seama că urmăreau pe cineva. Virară brusc la dreapta şi dispărură.

După o clipă, auzi un alt speeder. Se lipi de cristal, simțind vârfurile pe spate.

Speederul argintiu trecu pe lângă el, mergând cu viteză maximă. Avu doar o impresie de moment, o siluetă într-un costum negru de zbor, cu o cască neagră strălucitoare. Probabil cp era Flame. Trebuia să-şi asume riscul. Ieşi de după formațiunea de cristal şi încercă să semnalizeze cu lumina strălucitoare de la centura sa utilitară. Era prea târziu. Speederul făcu un viraj brusc în jurul unui cristal noduros de vreo zece metri lățime şi dispăru. Trever țâşni înapoi spre stâncă, dar speederele Imperiale se întorseseră în cerc şi el se mişcă prea târziu. Se repezi să se pună la adăpost, dar unul dintre speederele Imperiale se desprinse de grup şi veni direct spre el.

Fusese reperat.

Capitolul 7

Ferus se lipi de peretele aleii. Blasterul era ținut chiar în partea sensibilă a gâtului său, iar tovarăşul său nu se sfia să apese cu putere țeava în carnea lui.

— Crezi că suntem proşti? îl întrebă agresorul său.

— Cine anume sunteți *voi*?

Țeava fu împinsă şi mai adânc. Ferus încercă să nu tresară. Începuse să se enerveze. Ştia că ar fi putut dezarma pe oricine ar fi fost în spatele lui în câteva secunde, dar ştia şi că agresivitatea în acest moment nu i-ar fi adus ceea ce voia.

— Crezi că suntem proşti? repetă agresorul.

— Nu. Nu cred că sunteți proşti. Puțin lipsiți de maniere, poate. Dar dacă v-aş fi crezut proşti, n-aş fi fost aici încercând să vă găsesc.

— Deci recunoşti că încerci să ne găseşti. Țeava se înclină spre capul lui Ferus. Eşti un agent al Imperiului.

— Ei bine, spuse Ferus, tehnic, asta e adevărat. Cred că sună rău. Dar nu înseamnă că nu vă pot ajuta.

Agresorul scăpă un râset neîncrezător.

— Ar trebui să te împuşc pe loc.

— Dar atunci nu ai mai afla ce am venit să-ți spun. De ce să nu mă asculți şi apoi să mă împuşti dacă vrei?

— Pentru că nu am timp de pierdut.

Ferus simți că, în ciuda discursului său dur, agresorul său nu voia să-l împuşte. Nu avea de-a face cu un ucigaş înrăit.

— Uite, ar putea fi mai uşor dacă m-aş prezenta.

— Ştiu cine eşti. Ferus Olin.

— Am fost unul dintre membrii fondatori ai celor *Unsprezece* de pe Bellassa.

— Am auzit de Ferus Olin. Dar nu l-am văzut niciodată.

— Deci crezi că sunt un impostor?

— Cred că Imperiul este capabil de orice. Am fost avertizat în legătură cu tine.

— De către Dahl. Ajutorul lui Larker. Am văzut transferul de informații.

Îl auzi pe agresorul său trăgând aer printre dinți.

— Larker ne ajută doar din când în când. Nu este unul dintre noi. Şi nu cunoaşte Bellassa aşa cum o cunosc eu. În adevăratul Ferus Olin se putea avea încredere. Adevăratul Ferus Olin nu ar fi lucrat pentru Împărat.

— Lucrurile se mai schimbă. Ascultă, eu sunt doar un angajat cu contract. Gândeşte-te la asta. Ce modalitate mai bună de a afla cum funcționează Imperiul decât să lucrezi pentru el?

— Vrei să spui că eşti un agent dublu?

— Acum te-ai prins.

Urmă o pauză.

— Care este locația casei de siguranță a celor *Unsprezece*?

— Ei, haide. Ăsta e un test stupid.

Țeava apăsă din nou în carnea lui.

— Bine, bine, nu e stupid... dar nu ajută. Ştii că nu pot să-ți spun asta, nici măcar cu un blaster la tâmplă. Întreabă-mă altceva.

— Care a fost prima treabă pe care au făcut-o cei *Unsprezece* împreună?

Ferus se gândi la asta. Ştia răspunsul. Cei *Unsprezece* – pe vremea când chiar erau doar unsprezece membri – pătrunseseră în dosarele Imperiale şi descoperiseră numele spionilor Imperiali care se infiltraseră în capitala Ussa. Raidul era încă un secret păstrat de grupul inițial, pentru că nu se discuta niciodată despre asta decât dacă era necesar. Dacă agresorul său cunoştea pe cineva din interior care îi spusese, Ferus putea corobora informația. Nu mai conta, în acest moment – spionii Imperiali fuseseră de mult schimbați la alte misiuni.

— Un raid în dosarele Imperiale de la sediul garnizoanei pentru a descoperi numele spionilor Imperiali.

— Câți spioni ați descoperit?

— Patru.

Presiunea de pe capul lui se diminuă.

— Poți să te întorci.

Ferus se întoarse. Agresorul său era mai tânăr decât crezuse, poate cu câțiva ani mai mare decât Trever. Vocea lui profundă se ridica dintr-un piept gros şi musculos. Părul castaniu gros îi atingea gulerul tunicii. Încă ținea blasterul în mână.

— De unde ai ştiut că ăsta e adevărul? întrebă Ferus.

— Cunoşteam pe cineva care era apropiat de grup, spuse el. Când am început rezistența aici, m-am dus pe Ussa şi pe alte câteva planete pentru a vedea dacă pot studia o operațiune de succes. Am reuşit să obțin câteva sfaturi de strategie. Cineva a fost destul de amabil să mă informeze cu privire la prima misiune.

— Doctorița Arnie Antin, spuse Ferus. Pe ea o cunoşti.

— De unde ştii?

— Pentru că ai spus că persoana pe care ai contactat-o era apropiată de grup, dar nu făcea parte din el. Arnie nu era în acel moment. Dar l-a tratat pe Wil după raid – a avut o mică fractură la încheietura mâinii. Deci ştia despre asta.

— Bună deducție. Apropo, eu sunt Dinko. Nume de cod. Cu toții le folosim – e mai bine dacă nu ştim numele real al celorlalți. Tânărul zâmbi, transformându-şi trăsăturile din rigide în primitoare. Cred că ar trebui să-ți spun *bun venit în rezistența Samariană*.

Ferus îşi frecă gâtul.

— Cu siguranță ştii cum să faci un om să se simtă binevenit.

Brusc, zâmbetul de pe fața lui Dinko dispăru.

— Nu am mai auzit nimic de Arnie de câteva săptămâni. Eram în strânsă legătură. Ştii ceva?

— Au fost nevoiți să mute baza de operațiuni după ce a fost arestat Roan. Apoi a avut loc o reprimare. Am auzit că au fost nevoiți să se desființeze pentru o vreme.

— Nu vrem ca ceea ce s-a întâmplat acolo să se întâmple şi aici, asta e sigur, spuse Dinko. Hai să faci cunoştință cu ceilalți.

Ferus îl urmă înapoi în cantină. Dinko merse direct la masa cu tânăra cu părul creț şi cu bărbatul mai în vârstă.

— Ei sunt Nek şi Firefolk, spuse el.

Ferus se întoarse spre tânăra eterică cu bucle roşcate.

— Cred că am mai întâlnit-o pe Firefolk, spuse el.

Ea zâmbi.

— Încearcă din nou. Eu sunt Nek.

— Eu sunt Firefolk, spuse bărbatul cu părul argintiu.

— Îmi pare rău.

Ferus se amuză la ideea că tânăra cu chip dulce îşi luase ca nume de cod una dintre cele mai hidoase specii din galaxie, câinii de luptă nek. Ar fi bănuit că ar fi ales mai fantezistul Firefolk – fiinţe mici şi strălucitoare, originare din pădurea de pe luna Endor. Se aşeză la masă.

— Mai întâi, lăsaţi-mă să vă spun în mod oficial de ce mă aflu aici, spuse el. Împăratul Palpatine are o ofertă pe masă. Vă va acorda amnistia dacă vă desfiinţaţi.

— Asta este o veste bună, spuse Firefolk, cel cu părul argintiu. Înseamnă că îi enervăm.

— Împăratul mi-a oferit şi mie amnistia şi am acceptat-o, spuse Ferus. A fost o modalitate de a pătrunde în interior. Este ceva de luat în considerare.

— Este o modalitate de a fi arestat, spuse Dinko. Nu am încredere în ea.

— Nici nu ar trebui, spuse Ferus.

— În regulă, ai transmis mesajul, spuse Firefolk. Noi refuzăm. Acum, să mergem mai departe.

— Ferus vrea să ne ajute, spuse Dinko.

— Până acum, Imperiul nu a preluat controlul guvernului vostru, spuse Ferus. Cred că asta se datorează faptului că Împăratul încă încearcă să-şi consolideze puterea şi nu vrea să dea planetelor un motiv pentru a-l urî. Va încerca să influenţeze guvernele, nu să le preia. Guvernele doritoare vor avea guvernatori. Am văzut cum s-a întâmplat pe unele dintre lumile centrale. Când Imperiul a încercat să instaleze un guvernator pe Bellassa, ne-am revoltat şi atunci au venit cu un batalion şi au preluat conducerea. Nu cred că vreţi să se întâmple aşa ceva.

— Deci de aceea l-au trimis pe Divinian aici, spuse Dinko. Îl numesc consilier, dar el încearcă să se facă ales.

Ferus aprobă din cap.

— Samarienii nu exclud ca străinii să devină prim-ministru, aşa că are o cale de intrare. Bog câştigă putere. Va fi un lucru bun pentru Imperiali dacă va fi ales cu adevărat. Îl pot folosi pentru a arăta altor planete că nu au intenţii rele.

— Şi între timp, Sathanii lasă asta să se întâmple, spuse Dinko în mod sumbru. Vom lăsa inamicul să pătrundă printre noi. Îi vom oferi chiar şi un scaun.

— Populaţia se teme, spuse Firefolk. Se teme să nu piardă ceea ce avem.

— Atâta timp cât cineva le promite că îşi vor păstra droizii personali şi viaţa confortabilă, vor crede orice, adăugă Nek.

— Mi-e teamă că Bog câştigă acest joc, spuse Ferus. A adunat sprijin pentru a cere un vot de neîncredere pentru Larker.

— Îi mituieşte pe miniştri, spuse Nek.

— Dacă aţi avea dovezi în acest sens, ar putea fi de ajutor, spuse Ferus. Împăratul încă este preocupat de aparenţe. S-ar putea să-l recheme pe Bog înapoi pe Coruscant. Sau, cel puţin, ar scoate la iveală ceea ce face şi astfel şi-ar pierde sprijinul.

Nek, Firefolk şi Dinko schimbară priviri.

— Am putea obţine dovada, spuse Dinko. Dacă totul merge bine.

— Cum?

— Ştiţi că miniştrii i-au făcut cadou lui Bog un droid personal?

— Am fost la ceremonie.

— Un agent care lucrează pentru noi a programat droidul lui Bog. I-a plasat un cip care ne permite să-i monitorizăm comunicațiile. Ne aşteptăm să avem dovada, posibil în câteva ore, poate într-o zi... dar suntem siguri că o vom avea. Acel droid va înregistra fiecare comunicare, fiecare tranzacție pe care o face Bog.

— Bine. Bog nu este singura voastră problemă, dar este cea mai mare în acest moment. Imperiului îi va lua ceva timp să îl înlocuiască. Între timp, Larker îşi poate consolida puterea, iar voi puteți recruta mai mulți membri.

— Dacă scăpăm de Bog, asta îi va convinge pe Sathani că merită să ni se alăture, spuse Dinko.

— Îi voi raporta Împăratului că luați în considerare oferta lui, spuse Ferus. Între timp, ar fi de ajutor dacă i-aş putea aduce ceva care să-l convingă că sunt de partea lui. Aveți vrun loc de transfer a informațiilor pe care nu îl mai folosiți şi despre care să-i spun?

— Ce zici de locul unde se află speederul? sugeră Nek. Îl folosim de o lună de zile. E timpul să găsim un nou loc pentru asta.

— Bine. Ferus se ridică în picioare. Cum pot să vă contactez din nou?

— Cunoşti *Fântânile Amurgului* din Piața Talo?

Ferus aprobă din cap. Îşi însuşise în memorie majoritatea Sathului până acum.

— Dacă te duci acolo la prânz, te vom contacta. Altfel, în caz de urgență, putem folosi comunicatoarele. Trebuie să păstrăm mesajele scurte în cazul în care Imperiul ne monitorizează, spuse Dinko.

— Bună politică.

Ferus dădu din cap în semn de rămas bun.

Ieşi, simțind o reticență ciudată de a pleca. Nu era doar faptul că acest grup îi amintea de perioada petrecută cu cei *Unsprezece*. Era sentimentul că erau în pericol, că se implicau în ceva atât de mare încât nu aveau cum să câştige. Auzise cuvintele Împăratului. Palpatine vorbise despre lăsarea planetei să se autoguverneze – dar dacă Bog nu reuşea să preia controlul, Imperiul ar fi chemat trupele pentru o invazie?

Nu ştia. Spera doar că, indiferent ce plănuia Imperiul, rezistența ar fi putut supraviețui.

Capitolul 8

Situația de pe Samaria nu era imposibil de gestionat, gândi Darth Vader. *Nici măcar nu era teribil de dificilă. Chiar şi prostul ăla, Bog Divinian, reuşea să manipuleze opinia publică. Cucerirea planetei ar fi fost la fel de uşoară ca şi tăierea durotelului cu o sabie de lumină.*

Deci, dacă lucrurile erau sub control, el de ce mai era aici? Avea o galaxie de administrat. Chiar şi în timp ce se afla aici, rapoartele continuau să curgă de pe alte planete. Erau o mulțime de probleme în care trebuia să se implice. Unele puteau fi rezolvate uşor cu o amenințare sau o directivă. Altele meritau o vizită personală. Dar Stăpânul său îl voia aici, deocamdată. Acum câteva zile, îl pusese pe şeful militar la locul lui. Batalionul orbita în secret în jurul sistemului Lemurtoo, gata să fie chemat la datorie în orice moment. Căpitanul batalionului elaborase un plan de pază a portului spațial şi de staționare a trupelor în jurul oraşului. Se agita pentru a fi lăsat să vină.

Vader se opri rapid la acest plan ridicol. Era doar o încercare a unei minți militare mai mici de a se impune ca importanță. Ordonase ca batalionul să rămână ascuns până când va fi nevoie de el. Dacă trebuiau să dea o lovitură de stat, o vor face, dar o vor face rapid. Să staționeze trupe fără să fie nevoie era o prostie. Nu făcea decât să alimenteze flacăra rezistenței. Deci, ce-l deranja? Vader se întoarse să privească clădirile guvernamentale care se ridicau din prelungirile petalelor de pământ pe care Sathanii le construiseră în marea acvamarin.

Ştia ce îl deranja, doar că nu voia să-i spună pe nume. *Ferus Olin*. Raportându-i direct Împăratului.

De ce nu plecase Olin după ce restaurase Platforma 7? I se acordase amnistia. Ar fi putut pleca. Şi totuşi rămăsese. Şi când sosise Împăratul, îl alesese pe Olin. Darth Vader nu avea de gând să cedeze în fața geloziei meschine. Aceste emoții dispăruseră pentru totdeauna, la fel de străine pentru el ca şi dragostea. Simțise iubire odată. Dar eşuase. Aşa că îşi îndreptase mintea şi puterea spre alte lucruri. Ceea ce rămăsese fusese distilat până la o puritate pe care o savura. Datoria. O treabă de îndeplinit. Putere de luat, de consolidat şi de protejat, şi un Stăpân de servit. Era ca armura pe care o purta, costumul care îi susținea viața. La început, se simțise prins în capcană. Dar învățase să folosească armura atât pentru intimidare, cât şi pentru izolare. Îi permitea să se simtă separat de toate ființele din jurul său, iar asta se dovedise a fi foarte util.

Mă vezi acum, Obi-Wan? Nu mă mai conectez la Forța Vie. O privesc de la distanță. Nu mă mai poate atinge acum. Te-ai înşelat, bătrânul meu Maestru. Nu am nevoie să mă conectez la ea. Trebuie doar să o controlez.

Vader se întoarse de la imaginea mării. Îndepărtă gândul la fostul său Maestru, aşa cum făcea întotdeauna. Gândurile şi amintirile din trecut veneau mai rar acum. Până la apariția lui Ferus Olin. Gelozia nu mai era o opțiune pentru el, dar analiza era. Era adeptul manipulării, al desluşirii motivelor, al gândirii cu zece paşi înaintea oricui altcuiva. Dar pe Olin... nu reuşea să-l înțeleagă. Dacă era agent dublu, era un prost. Nu avea să afle nimic. Nu avea cum să facă diferența.

Putea fi cu adevărat pe jumătate fascinat de puterea pe care o vedea? Ar fi putut trece de partea întunecată? Asta credea Stăpânul său. Ăsta ar fi putut fi singurul motiv pentru care Stăpânul său era interesat. Ar putea avea dreptate? Partea întunecată putea fi seducătoare pentru un Jedi. Vader ştia asta. Dacă ar fi aşa, ar trebui să ia măsuri pentru a-l elimina pe Ferus Olin, aici şi acum. Nu-i putea permite lui Ferus să înflorească în Imperiu. Nu era ambiția cea care vorbea – Vader lăsa ambiția pentru proşti precum căpitanul batalionului – ci eficiența. Nu-şi putea face treaba dacă Olin era prin preajmă, încercând să-l înlocuiască. Ar fi fost prea obositor. Şi enervant.

Activă comunicatorul pentru a accesa garda de securitate de la intrarea principală în cartierul general Imperial. Preluaseră un bloc de birouri guvernamentale de lângă Sala Miniştrilor.

— S-a întors Ferus Olin? întrebă el.

— Cu câteva minute în urmă, Lord Vader.

— Trimiteți-l la mine.

Ferus apăru în mai puțin de un minut. Vader fu surprins că nu îl făcea să aştepte, doar pentru a-i arăta că poate. Dar, din nou, Ferus nu juca acele jocuri obositoare pe care Bog Divinian le savura.

— Ai vrut să mă vezi, şefule?

Vader îi disprețui neobrăzarea. Atât de diferit de felul în care fusese atunci când fuseseră împreună Padawani. Într-o zi, Olin se va afla la capătul sabiei lui de lumină.

Vader aştepta cu nerăbdare acel moment.

— Vreau un raport despre rezistență.

Ferus se încruntă.

— Cred că ai uitat – eu nu-ți raportez ție. Este în regulă, ştiu că ai multe pe cap – toată rezistența pe care trebuie să o zdrobeşti. Dacă asta e tot, voi…

— Nu mă interesează ce ți-a cerut Împăratul să faci. Dă-mi raportul.

Ferus se sprijini de perete şi îşi încrucişă brațele.

— Ştii că tu eşti marele mister în rândul personalului Împăratului. Toată lumea vrea să ştie cine eşti. De unde ai venit. Cum ai ajuns în relația cu Împăratul? Într-o zi nu erai acolo. A doua zi erai.

Lui Vader i se păru extrem de supărător faptul că Ferus nu se temea de el. Era obişnuit să simtă teamă din partea celor care se aflau în prezența lui. Odată, o simțise şi de la Ferus Olin. Acesta țâşnise din ascunzătoarea lui din Templu, privise la Vader şi el aproape că râsese de frica care se desprindea în valuri din Ferus. Olin o luase la fugă ca un şobolan speriat. Vader ar fi putut – ar fi trebuit – să-l ucidă chiar atunci. Dar îl lăsase să plece. Era mai interesat să-l facă de râs pe Malorum, Inchizitorul, decât să-l ucidă pe Olin. Îl lăsă pe Malorum să încerce să se ocupe de intrus. Nu se aşteptase ca, având toți acei droizi căutători şi trupe de şoc la dispoziția sa, Malorum să fie atât de incompetent încât să dea greş. Acum, Ferus Olin avea protecția Împăratului. Nu se putea atinge de el. Pentru moment. Era extrem de enervant.

Putea atât de uşor să folosească partea întunecată a Forței, să trimită corpul lui Ferus prin aer şi să-l trântească cu putere de perete. Să-l vadă pe Olin cum cedează. Dar nu putea. Palpatine îi spusese să nu se bage.

— Nu ai nimic de spus astăzi? Oh, bine. Poate când ne vom cunoaşte mai bine.

— Te cunosc, spuse Darth Vader.

Rosti cuvintele cu dispreț, dar Ferus sesiză ceva în spatele tonului său.

— Mă cunoşti?

Vader nu se mai îndoia de el acum. Atât de rar făcea o greşeală. Reacționase la Ferus Olin pe care îl cunoscuse. Padawanul obtuz, cu capul pătrat şi pompos. Trebuia să-şi amintească faptul că Olin trebuie să se fi schimbat. Ferus era mai rapid acum, mai deştept. Vader se întoarse.

— Ştiu cine eşti. Ştiu ce vrei. Eşti transparent. Pleacă.

Fu surprins când Ferus nu răspunse cu o glumă. Plecă pur şi simplu.

* * *

Te cunosc. De ce îl înghețaseră acele cuvinte?

Ferus se gândi la felul în care vorbise Vader. Nu exista nicio emfază specială în tonul lui; era aceeaşi voce mecanică, profundă şi lipsită de expresie, care ieşea dintr-o mască respiratorie. Sau nu era aşa? Ce fusese ceea ce simțise? O emoție, un sentiment, o provocare? Era ceva.

Şi orice ar fi fost, atinsese aceeaşi coardă în Ferus.

Te cunosc.

Şi el îl cunoştea pe Vader.

Se opri în hol, nemişcat de şocul produs. Posibilitatea îl copleşea – şi, odată cu ea, conştientizarea apăsătoare a propriei sale prostii. Presupusese că Vader apăruse de nicăieri pentru că aşa voise Palpatine. Presupuse că Vader era ca Darth Maul, un ucenic antrenat şi ținut ascuns până când a fost nevoie de el. Nu luase niciodată în considerare posibilitatea ca Vader să nu fi fost ascuns. Ca Vader să fi fost, în schimb, transformat. Că Vader putea fi – incredibil, tragic, de neconceput – un fost Jedi.

Te cunosc.

Ar fi putut fi aşa? Ferus se întoarse şi se uită înapoi la Vader. Ochii îi ardeau. Cunoscuse atât de mulți Jedi, avusese de-a face cu atât de mulți. Sute. Şi el era cunoscut de mulți. Fusese ucenicul lui Siri Tachi, şi toți Jedii o cunoşteau pe Siri Tachi. Se uită înapoi la costumul armură, întrebându-se ce prezență se afla în spatele lui.

Cine eşti?

Capitolul 9

Trever îşi folosi cablul lichid pe post de colac de salvare. Reuşi să ajungă în vârful formațiunii de cristal – cu greu. Ce n-ar da pentru o mică abilitate a Forței, un mic impuls pentru salturile sale. Pentru că, în ritmul ăsta, nu mai scăpa de tipii ăştia, iar urmărirea dura de prea mult timp. *Cel puțin nu trag în mine*. Dintr-o dată, o bucată mare de cristal de lângă el fuzionă în căldură albă şi dispăru. *Na că nu mai e aşa*.

Trever se feri şi sări pe următoarea formațiune. Mai avea încă vreo trei salturi până când ar fi rămas fără formațiuni şi sărea în gol. Acum, cristalele pe care le admirase din aer se transformaseră în muchii ascuțite ca nişte ace, care îi zgâriau palmele şi genunchii şi făceau să-i fie imposibil să se țină bine pe picioare.

Mult mai jos, văzu speederul misterios aproape de podeaua pădurii de cristal, zigzagând printre formațiuni în timp ce speederul Imperial încerca să țină pasul. În timp ce el privea, speederul Imperial pierdu controlul într-o curbă strânsă şi se izbi de un munte de cristal dur. Speederul derapă, se învârti şi se opri. Trever sări pe următoarea formațiune, evitând focurile de blaster care țâşniseră şi explodaseră în creanga pe care se aflase cu doar o clipă înainte. Celălalt speeder Imperial făcu un viraj strâns şi se întoarse spre el. Sări din nou. Acum nu mai avea deloc unde să sară. Putea să-şi folosească din nou cablul lichid, dar nu avea unde să se ducă.

Apoi văzu speederul misterios ridicându-se în sus. Făcu manevre direct sub el. Cupola cabinei de pilotaj alunecă înapoi. Era o cădere foarte lungă, dar sări.

Ateriză stângaci, cu un picior în afara speederului, dar pilotul făcu un viraj puternic la dreapta cu o mână şi îl trase înăuntru cu cealaltă, lovi controlul cupolei şi intră într-un picaj abrupt, totul în timp ce Trever încerca să-şi tragă sufletul.

— Încearcă să rezişti.

Vocea venea din interiorul căştii. Nu putu vedea fața şoferului. Degetele de pe comenzi erau delicate şi cu aspect moale, dar în zece secunde Trever îşi dădu seama că se afla în mâinile unui pilot uimitor. Speederul fu împins la maximum în timp ce zburau în jurul formațiunilor, se strecurau printre formele asemănătoare unor crengi, urcau şi coborau prin canioane. Era ca şi cum ar fi fost într-o cursă de ataşe despre care îi povestise Ferus, cele extrem de ilegale, care se desfăşurau pe planetele din afara zonei de protecție. Pierdură speederul Imperial care îi urmărea. Pilotul încetini, iar Trever îi spuse inimii sale care se împiedica să încetinească şi ea.

— Asta a fost o cursă galactică, spuse el, aproape fără suflare.

Pilotul se îndreptă spre un canion adânc şi îngust şi şerpui vehiculul în jurul formațiunilor trunchiurilor de cristale. Trever văzu o navă elegantă, cu corpul roşu şi coca cromată, parcată sub o extensie. Opriră acolo.

Apoi coborî, cu picioarele încă tremurânde. Pilotul sări de pe speeder şi îşi scoase casca, scuturându-şi părul negru până la umeri. Era o femeie umană micuță, de vârstă mijlocie, cu ochi verzi pătrunzători care se potriveau cu cristalele din jurul lor.

— Tu eşti Flame, nu-i aşa? întrebă Trever.

— Cine vrea să ştie?

— Persoana ta de contact, spuse Trever. Toma m-a trimis.

Privirea ei se mişcă în sus şi în jos, de la cizmele lui până în vârful capului.

— Nu eşti cam tânăr?

Supărat, Trever ignoră comentariul.

— Eu sunt Trever Flume. Am început în rezistența de pe Bellassa.

Ea desfăcu un bidon cu apă şi luă o înghițitură, aruncându-i un altul.

— Cum te-ai cuplat cu Toma?

— Împărțim aceeaşi ascunzătoare. Am pe cap o condamnare Imperială la moarte. Trever încercă să nu sune ca şi cum s-ar fi lăudat, ci doar enunța un fapt. Voia ca femeia asta să ştie că era cineva de luat în seamă. Am călătorit cu Ferus Olin.

Pentru prima dată, ea păru interesată.

— Am încercat să-l găsesc pe Ferus Olin. A fost un erou al rezistenței de pe Bellassa. Apoi a dispărut.

— Toma a zis că încerci să conectezi mişcările de rezistență din Lumile Centrale.

— E un început. Nu vom ajunge nicăieri dacă nu suntem organizați. Flame se aşează călare pe o formațiune de cristal care forma un fel de bancă. Am învățat un lucru în viața mea – o mare bogăție face ca lucrurile să se întâmple. Dacă putem finanța mişcările de rezistență prin intermediul unei organizații centrale, putem face progrese. Este nevoie doar de bogăție. Bogăția creează oportunități. E simplu.

— Toma a spus că eşti unul dintre cei mai bogați cetățeni de pe Acherin.

— Eram plină de bani, zâmbi ea. Acum am o sumă destul de mare ascunsă ici şi colo şi caut mai mulți investitori. Nu doar luptătorii pentru libertate urăsc Imperiul. Există afacerişti foarte bogați care se tem că afacerile lor vor fi preluate. Nu poți vinde bunuri într-o galaxie condusă de frică.

— Deci, eşti aici pentru dreptate sau pentru a crea mai multă bogăție pentru tine şi prietenii tăi? întrebă Trever.

— Care este problema cu amândouă? Eu sunt o realistă, nu o visătoare. Majoritatea ființelor nu sunt idealiste. Cei mai mulți vor să ştie ce au de câştigat.

— Vorbeşti pe limba mea, spuse Trever cu admirație.

— Deci, poți să mă pui în legătură cu Ferus Olin?

— De aceea sunt aici. Toma s-a gândit că am putea să ne ajutăm reciproc.

Ea aruncă bidonul de apă gol în speeder.

— Care e treaba lui? Ce încearcă să facă?

Trever nu avea de gând să-i spună totul despre baza secretă Jedi.

— De când sunt cu el, practic a încercat să scape de închisorile Imperiale, spuse el. Va trebui să îi pui lui această întrebare.

— Am o altă misiune aici, spuse Flame. Am o idee care poate ajuta rezistența. Ce o face pe Samaria unică? Şi nu mă refer la acest loc, spuse ea, fluturând o mână spre formațiunile de cristal din jurul ei. Droizii personali. Toată lumea îi are – inclusiv consilierul Imperial. I-au dat unul ca să-i mulțumească pentru că a salvat oraşul.

— Nu el a salvat oraşul, spuse Trever. Doar şi-a asumat meritele.

— Nu contează. Dacă are un droid personal, asta înseamnă că i-a urmărit fiecare mişcare în ultimele două zile. A ascultat fiecare conversație. Dacă am putea pune mâna pe acel droid…

— Am putea afla ceva.

— Şi va fi o modalitate de a arăta rezistenței că vorbesc serios. Să-l furăm nu va fi uşor, totuşi.

— Va fi pentru mine, zâmbi Trever.

Capitolul 10

Ferus fu pus imediat în legătură cu Împăratul. Holograma pluti în fața lui, în mărime naturală. Gluga lui Palpatine era trasă pe cap, iar Ferus nu putea vedea decât o urmă de piele gălbuie, cu o tăietură de gură.

— Am localizat rezistența şi v-am transmis mesajul.

— Excelent.

— Vă vor lua în considerare oferta.

— Vor accepta?

Ferus se aşteptase la acea întrebare. Credea că şansele erau zero, dar trebuia să-l țină pe Palpatine fericit şi pe Vader departe.

— Cred că există o mică şansă, spuse el. Sunt descurajați pentru că majoritatea Samarienilor nu susțin rezistența. Aşa că se simt izolați. Nu am impresia că sunt foarte mulți. Nu au încredere în mine, bineînțeles.

— Continuă să monitorizezi situația. Ai obținut vreo informație care i-ar putea fi de ajutor Lordului Vader?

— Doar un loc de transfer a informațiilor. Standul de speedere folosite de pe strada Telos. Dar sunt sigur că acum îl vor schimba. Nu i-am spus despre asta – ordinele mele au fost să vă raportez mai întâi dumneavoastră.

— Îl voi informa eu. Te-ai descurcat bine, Ferus Olin.

— Lordul Vader nu este fericit că vă raportez direct, adăugă Ferus.

Spera să-l sondeze puțin pe Palpatine.

— Asta nu este problema ta.

— Face dificilă colaborarea. Poate că dacă aş şti mai multe despre el...

Îl văzu pe Palpatine făcând o pauză. Îl interesa ideea.

— Aşadar, ai devenit curios în legătură cu Lordul Vader.

— Toată lumea este curioasă în legătură cu Lordul Vader.

— El preferă misterul. Este de ajutor. Tu ai altceva. Unicitatea. Ai fost antrenat în Forță şi ai respins-o. Toți Jedii au fost eliminați, dar Forța a rămas. Ai putea să o foloseşti din nou.

— Sunt un pic ruginit, spuse Ferus.

Palpatine credea că era coruptibil.

— Ai reuşit să găseşti o sabie de lumină.

— Au fost o mulțime de arme de vânzare după Războiul Clonelor. Am reuşit să pun mâna pe una. Trăim într-o galaxie periculoasă.

— Ai putea avea mai multă putere decât orice ofițer. Mai multă putere, cârâi Palpatine, chiar şi decât Lordul Vader însuşi.

Asta era. Începutul.

— Nu mă interesează puterea, spuse Ferus.

— Toată lumea este interesată de putere, spuse Palpatine. Dar nu toată lumea are viziunea necesară pentru a vedea ce poate realiza puterea reală.

Ferus îşi aşează mâna pe mânerul sabiei sale de lumină. Jedii nu căutaseră puterea. Folosiseră Forța pentru a aduce dreptate în galaxie. Dar, în realitate, Forța le

dădea o mare putere, iar mulți Padawani se luptau cu acest concept. Când să o folosească, când să se retragă, când să avanseze, când să distrugă un inamic şi când să îl lase să plece. Fusese o luptă constantă. Şi ceea ce fiecare Padawan nu putea să recunoască, nici măcar unul față de celălalt, noaptea, în paturile lor, pentru că până şi o şoaptă putea aduce partea întunecată prea aproape – puterea era plăcută.

Ferus luptase împotriva acelui sentiment, negase existența lui, crezuse că scăpase de el... dar oare chiar aşa fusese?

Adusese subiectul în discuție cu Siri – pentru că Siri era genul de Maestru cu care puteai vorbi despre orice. Unul dintre nenumăratele lucruri care îi lipseau la ea era faptul că nimic din ceea ce putea întreba nu o putea şoca sau dezamăgi.

Se aflau împreună pe una dintre terasele Templului. Siri avea picioarele încălțate sprijinite pe o bancă şi stătea întinsă pe jos, cu ochii închişi. Ferus stătea cu picioarele încrucişate – țeapăn ca întotdeauna, gândi el acum – lângă ea. Plouase pe Coruscant timp de săptămâni întregi şi, de îndată ce apăruse soarele, ea îl târâse afară.

— Pentru o lecție? întrebase el.

— Pentru distracție, răspunsese ea.

El aşteptase, făcându-şi curaj. Abia când fu sigur că ea era complet relaxată, abordă subiectul. Poate că sperase că ea dormea şi nu ar fi trebuit să abordeze deloc subiectul.

— Maestră, m-am gândit la ceva, spuse el. Simt că sunt din ce în ce mai puternic în Forță. În această ultimă misiune... când am luptat... am fost... fericit.

Ea deschisese un ochi şi se uitase la el.

— Vrei să spui că, atunci când am luptat cot la cot pe Meldazar, ai simțit plăcere în felul în care te puteai mişca, că puteai să-ți doborî inamicul dintr-o singură lovitură?

— Da. Ferus se simți ruşinat. Este greşit?

— Ei bine...

Ea se ridică pe coate. Lumina soarelui scotea în evidență şuvițe individuale strălucitoare din părul ei blond, pe care îl tunsese recent chiar mai scurt ca de obicei.

— Da, spuse ea. Este greşit să ataşezi emoții într-o luptă. Este greşit să simți plăcere atunci când un inamic cade. Un Jedi ar trebui să simtă regret – regret că a fost luată o viață, regret că a trebuit să se ducă o bătălie fizică. Dar Forța ne oferă daruri mari, Ferus. Nu e greşit să te bucuri de propriile tale daruri. Să te bucuri de măiestria abilităților tale. Este o luptă pentru fiecare Jedi să atingă echilibrul, uneori chiar şi pentru Maeştrii Jedi. Uită-te la Mace Windu. Stilul său este Forma VII. Ce ştii tu despre Forma VII?

— Că doar cei mai buni luptători o pot controla.

— Exact. Te poate duce aproape de partea întunecată, de ceea ce îi focusează pe Sithi. Dar Mace Windu o poate controla. Ceea ce vreau să spun este că până şi Mace Windu trebuie să recunoască acest pericol, al plăcerii de a avea putere. Doar aşa îl poate respinge. Cu alte cuvinte, Padawanul meu veşnic îngrijorat – Ferus îşi aminti zâmbetul ei, zâmbetul rar care era blând, nu răutăcios sau batjocoritor –, faptul că îți pui întrebarea te apără de pericolele ei.

Fusese un răspuns tipic Jedi. *Dacă eşti conştient de o problemă, faci primul pas pentru a o elimina*. Util la momentul respectiv, dar asta se întâmplase când avea un Templu la care să meargă, cu Maeştri Jedi în jurul lui. Tot acel studiu atent, toate acele reguli simple şi profunde ale Ordinului, îi răspunseseră la fiecare îndoială.

Să fi fost oare părăsirea Jedilor o uşurare, într-un fel, pentru că nu mai trebuise

să se gândească niciodată la asta? De ce se gândea la asta acum?

Amintirea şi întrebările avuseseră loc într-o simplă clipă, dar Ferus se temu brusc. Se temu că trecuse prea mult timp între declarația lui Palpatine şi propriul său răspuns. Se temea că Palpatine ştia, cumva, infailibil, exact la ce se gândise.

— Este o conversație interesantă, dar am nişte îndatoriri de care trebuie să mă ocup, spuse Ferus, înghițind în sec.

Avea gura uscată.

— Bineînțeles, spuse Împăratul.

Holograma dispăru. Ferus simți mânerul sabiei sub degetele lui. Îşi trecu vârful degetelor peste canelurile uzate ale mânerului. Se gândi la Garen Muln, marele Maestru Jedi care i-o dăruise. Odată cu acel dar venise şi responsabilitatea, dar şi o legătură cu felul în care lucrurile obişnuiseră să fie atunci când avusese un întreg Ordin Jedi pe care să se sprijine. Înainte să fie singur.

Dă-mi certitudinea ta, Garen, gândi el. *Dă-mi curajul tău.*

Capitolul 11

Exercițiile fizice erau importante. Bog coborî de pe antrenorul vibrotonic pentru toți mușchii şi păşi spre duş. Expedise dispozitivul de la un post la altul, pentru că ştia cât de importantă era condiția fizică. Îi limpezea mintea. Nu avea încredere într-o ființă care nu avea grijă de ea însăşi. Nu era niciodată prea ocupat pentru rutina sa zilnică. Excesul de carne îl dezgusta. Nu voia să se transforme într-un Hutt.

Comunicatorul său vibră iar el recepționă vocea asistentului său.

— Sano Sauro încearcă să dea de dumneavoastră.

— Spune-i că îl voi contacta în scurt timp.

— Nu-i va plăcea asta.

— Nu, spuse Bog, luând un prosop, nu-i va plăcea.

Sano Sauro. Fusese de ajutor. Toată lumea credea că el era creierul din spatele lui Bog. Era adevărat că Sauro jucase un rol esențial în punerea la cale a mişcărilor pentru a-l aduce pe Bog într-o poziție de influență, dar Bog se săturase ca Sauro să creadă că el deținea controlul. Iar acum, că marea idee a lui Sauro, nava *Adevărata Justiție*, cea pe care judeca prizonierii politici în spațiu, fusese deturnată, fusese cenzurat de Împărat. Puțină distanțare ar fi fost o idee bună acum, până când Bog îşi dădea seama dacă Sauro ieşise definitiv din circuit sau nu. Între timp, să-l lase să transpire.

Cele patruzeci şi cinci de minute de antrenament îi focalizaseră mintea lui Bog, o făcuseră ascuțită. Toți paşii pe care îi făcuse dădeau roade. Împăratul însuşi venise în Sath, iar Bog nu credea că exagera când spunea că avea puțin de-a face cu el. Îşi lăsa amprenta în galaxie. Nimeni nu crezuse vreodată în el. Nici tatăl său, nici soția sa. Dar el crezuse întotdeauna în destinul său. Gândindu-se la Astri, Bog se încruntă involuntar. Trecuse cu mult timp în urmă peste faptul că soția lui nu-l mai iubea. Nu se aşteptase la dragoste. Se aşteptase la un parteneriat. Era politician; îl ajuta faptul că avea o soție frumoasă. Ea nu îşi înțelesese niciodată rolul. Ei bine, fusese vina lui că îşi alesese drept soție o bucătăreasă dintr-un restaurant soios. Îşi pierduse capul pentru buclele şi zâmbetele ei. Nici apropierea ei de Jedi nu stricase la vremea respectivă. Acum plecase. Dispăruse. Nu i se părea corect să nu aibă niciun contact cu propriul său fiu. Îl va găsi pe Lune într-o zi. Când va fi conducătorul Samariei, va avea mult mai multă putere. *Şi nici nu va mai avea nevoie de un antrenor vibrotonic pentru a-l antrena!* Mulțumit de gluma lui şi de rezultatele antrenamentului, Bog intră sub duş.

Votul de neîncredere ar fi fost ceva sigur. Se asigurase de asta. Dar încă o mică asigurare nu ar fi fost o idee rea. Ceva care să-l expună şi mai mult în rândul populației, astfel încât, atunci când va prelua conducerea, tranziția să fie uşoară.

A deveni conducător al Samariei era doar primul pas. De ce nu putea să controleze întregul sistem Lemurtoo şi să meargă mai departe de acolo?

Acesta era momentul lui. Nu avea nevoie de sfaturile lui Sauro. N-avea nevoie de nimeni. Era pregătit să se descurce singur. Să-şi asume marea şansă.

Se strecură în tunică şi îşi luă comunicatorul când acesta emise un nou semnal.

— Sano Sauro aşteaptă, spuse asistentul său.

— Spune-i că sunt ocupat, spuse Bog.

Apoi zâmbi, gândindu-se cum îl va înfuria asta pe Sauro. Să-l lase să transpire.

Bog îşi aşează droidul personal pe umăr. Ce dispozitiv mic şi util se dovedea a fi.

Sauro îl învățase bine pe Bog. Ca să controlezi o populație, trebuie să creezi un duşman, ceva de care să se teamă. Apoi să-i salvezi de el. Era cât se poate de simplu.

Capitolul 12

Deocamdată, Ferus împinse în fundul minții gândul despre cine ar putea fi Vader. Ar fi fost imposibil să îşi dea seama. Cu excepția cazului în care Vader ar fi avut vreun fel de scăpare verbală sau Ferus ar fi reuşit să găsească informații noi, nu ar fi putut să-l descopere. S-ar putea să nu afle niciodată.

Ce mai căuta el aici, oricum? Deşi îşi ținea ochii deschişi, nu aflase prea multe despre Imperiu. Ferus luase legătura cu Rezistența, dar încă nu era sigur cum îi putea ajuta. Existau momente în care simțea că făcea absolut ceea ce trebuia, din motive absolut corecte. Acesta nu era unul dintre acele momente.

Făcuse parte din rezistență pe Bellassa, dar fusese întotdeauna un erou reticent. Luptase pentru scurt timp în Războiul Clonelor, dar nu fusese un mare general ca Obi-Wan. Nu se adaptase deloc bine la armată. Luptase cot la cot cu Roan, dar nu fusese ca ceilalți, care se înrolaseră în armată pentru aventură. El văzuse aventura ca Jedi. Văzuse moartea, distrugerea şi lăcomia. Nu-şi făcuse iluzii despre cât de palpitante erau marile bătălii. Erau dure şi sângeroase şi nu scăpai niciodată de mirosul lor.

Poate că nici nu era atât de bun ca agent dublu. Spera să afle mai multe despre planurile Imperiului. Spera că apropierea de Palpatine şi Vader îi va da ocazia să descopere dacă ei ştiu că există vreun Jedi în viață sau prizonier. Dar putea vedea că, deşi părea să aibă încrederea lui Palpatine, nu i se dădea cu adevărat acces la nimic care putea fi de ajutor. Putea să observe cât voia, dar ceea ce putea observa era controlat cu atenție. Era sigur că Vader îl controla.

Îl vor lăsa vreodată să vadă mai mult?

Oraşul Sath funcționa fără probleme; nu existau proteste sau temeri că Imperiul va prelua controlul, dar Ferus se simțea neliniştit. Nu era niciun batalion aici şi, deşi îşi ținuse ochii şi urechile deschise, nu găsise nicio dovadă că ar fi fost prin preajmă. Dacă Bog pierdea votul, Vader ar fi avut nevoie de muşchi.

Ceea ce încă nu-şi dăduse seama era de ce Palpatine însuşi îşi îndreptase atenția aici şi de ce se afla aici şi executantul său, Vader. Îi scăpase ceva? Voia doar să se întoarcă la baza secretă şi să uite de Samaria, dar ceva din interior nu-l lăsa. Nu avusese ocazia să vorbească cu Roan, să vadă ce făcuse pe Bellassa. Voia să fure timp, doar câteva zile, pentru a-l petrece cu el. Voia să se asigure că baza era înfloritoare, că Raina şi Toma aveau tot ce le trebuia. Voia să-l înroleze pe Clive pentru a-i ajuta. Erau atâtea lucruri de făcut.

Ferus se deplasa pe străzile oraşului Sath. Se opri la *Fântânile Amurgului* ca să privească cum jetul colorat se schimba de la acvamarin la auriu, la portocaliu intens, la albastru marin şi înapoi. Simți cum îl cuprinde tristețea, dar nu putu determina cauza. Pe Samaria, simțea că ceva îi sugea paşii, îl secătuia. Nu era situația dificilă a planetei. Era faptul că nu-şi putea vedea clar drumul? Continua să meargă, pas cu pas, şi acum se afla umăr la umăr cu Vader şi Palpatine. Nu aflase nimic în afară de faptul că simțea un impuls puternic să fugă. Posibilitatea ca Vader să fie un Jedi decăzut îl înfiora. Cum se întâmplase asta? Cum fusese corupt? Ce seducție teribilă îl atrăsese?

— Ferus. Urmează-mă.

Cuvintele erau joase, rostite de cineva din spatele lui. Recunoscu tonul moale al lui Nek. Începu să se deplaseze de-a lungul fântânii, fără să se întoarcă să o privească până când nu simți că era liber. Apoi îşi croi drum pe îndelete printre mulțimea ieşită să se bucure de aerul răcorit artificial. Îi urmă buclele roşcate şi îşi croi drum spre ea când se opri lângă un zid. Îşi puse mâinile pe vârf şi se ridică pe zid, apoi se aşeză, dând din picioare, la câțiva metri distanță de ceilalți care făcuseră la fel.

Ferus se trase lângă ea. Îşi dădu imediat seama de ce alesese acest loc pentru a se cocoța. Întreaga piață era vizibilă de aici. În spatele lor se afla un alt zid. Un alt salt scurt îi ducea la o pasarelă superioară cu acces la mai multe rute de speedere şi la arterele principale. Ar fi fost relativ uşor să piardă o coadă dacă ar vedea una. Lovindu-şi încă picioarele cu dezinvoltură de perete, Nek vorbi cu voce îngrijorată.

— Avem probleme. Posibil.

— Spune-mi.

— Am monitorizat o parte din activitățile lui Bog prin intermediul droidului său. Avem dovezi de luare de mită.

— Asta e bine.

— Mai e ceva… droidul personal a fost conectat cu doi droizi căutători Roshani.

— Nu sunt ilegali pe Samaria?

— Ba da. Probabil că i-a adus pe ascuns.

— De ce ar fi făcut asta?

— Poate că are de gând să facă ceva şi să dea vina pe Roshani. De asta ne temem.

— Ce crezi că va fi?

— Nu ştiu. Dar ne întrebam…

— Dacă aş putea să mă duc să verific. Ştii unde este acum?

Nek aprobă din cap.

— Este în districtul guvernamental – aripa diplomatică a *Turnului de Reşedință*. Se întâlneşte cu delegația Roshană.

— Asta nu poate fi de bine, spuse Ferus. O să ținem legătura.

Ferus sări la următorul perete, apoi alergă uşor pe pasarelă. Chemă un taxi aerian şi îi dădu şoferului adresa, apoi îi înmână un teanc de credite.

— Dacă mă duci acolo în mai puțin de cinci minute, vei primi mai mult.

Şoferul se uită la creditele din mână.

— Te voi duce acolo înainte să clipeşti, doar pentru astea.

Aerotaxiul se deplasă rapid prin trafic, intrând şi ieşind de pe benzi şi efectuând câteva manevre extrem de ilegale. Şoferul ajunse mândru în fața *Turnului de Reşedință* în patru minute fix. Ferus îi mai puse un teanc de credite în mână şi sări din taxi.

Îşi flutură plăcuța Imperială de securitate în fața senzorului, iar lumina clipi verde. Ferus sări la bordul turboliftului. Să fii agent dublu avea ocazional avantajele sale. Cel puțin nu trebuia să piardă timp cu pătrunderea prin efracție.

Urcă la etajul 200, într-un hol central pentru blocul de etaje unde erau cazați diplomații în vizită, în timpul şederii lor pe Sath. Ieşi într-un spațiu luxos. Zece holuri diferite plecau din centru. Ferus făcu o pauză, apoi se întinse spre Forță. Percepu Forța vie din jurul său. După doar o clipă, se întoarse şi sprintă pe unul dintre holuri.

Se opri în fața unei uşi din oțel transparent. Dincolo era o combinație între o platformă de aterizare şi o sală de şedințe. Sala de şedințe era învelită în aceeaşi bulă cu climă controlată care împânzea multe dintre spațiile exterioare din Sath. Bog

Divinian stătea la o şedinţă informală cu delegaţia Roshană. Pe faţa lui Bog se putea citi obişnuitul zâmbet gol, iar Ferus îl privi cum gesticula în jur spre oraşul care îi înconjura.

Nu se întâmplase nimic... încă.

Ajutorul personal al lui Bog, o tânără subţire pe nume Nancer, stătea prin apropiere. Ferus observă că speederul lui Bog era afară, pe platforma de aterizare. Două speedere Imperiale erau parcate în apropiere, fiecare cu câte doi soldaţi înăuntru. Gărzi de corp pentru Bog, presupuse Ferus. Tânărul accesă uşa şi se strecură în cameră. Nancer se uită la el, dar îşi întoarse atenţia spre Bog. Îl cunoştea pe Ferus ca pe un favorit al lui Palpatine şi nu ar fi intervenit în relaţia cu el.

— Deci, vedeţi, chiar dacă mă opun acordului comercial, nu mă opun unei alianţe cu Rosha, dacă voi fi ales, spunea Bog.

— Consilier Divinian, haideţi să fim sinceri, spuse diplomatul Roshan senior.

Ferus îşi aminti numele lui – Robbyn Sark.

— Aţi răspândit informaţii eronate despre noi printre locuitorii din Sath. Acum, ei nu au încredere în motivele noastre.

Bog îşi flutură mâinile în aer ca şi cum ar fi lovit o insectă.

— Indiferent dacă aţi avut sau nu vreo legătură cu sabotarea computerului de pe Platforma 7...

— Nu.

Ferus admiră tonul lui Robbyn Sark. Roshanul nu ridica vocea, dar autoritatea pe care o purta avea puterea de a-l reduce la tăcere chiar şi pe Bog Divinian.

— Nu am avut nimic de-a face cu sabotajul, şi ştiţi asta. Suntem singuri aici, domnule consilier Divinian. Haideţi să vorbim cu onestitate.

— Desigur, spuse Bog cu blândeţe. Eu sunt un om cinstit. Întotdeauna am fost.

— Vă opuneţi acordului comercial din propriile motive. Acestea nu au nimic de-a face cu bunăstarea celor două planete. Haideţi să discutăm cum am putea lucra împreună. Aţi spus că vreţi să găsiţi un compromis.

— De aceea mă aflu aici, spuse Bog. Să găsim un teren comun. Am o propunere pentru voi. Speederul meu este afară. Veniţi cu mine pentru o scurtă călătorie în jurul Sathului. Am câteva lucruri să vă arăt. Putem discuta situaţia actuală în intimitate. Bog privi prin sala de şedinţă şi se aplecă în faţă. Niciodată nu poţi avea încredere în sălile de întâlnire unde stau diplomaţii, şopti el. Putem vorbi liber în speederul meu.

Robbyn Sark aruncă o privire către ceilalţi patru Roshani. Un semnal trecu între ei. Antenele lor delicate, care semănau mai degrabă cu nişte fire mici de păr, se agitau uşor.

— În regulă, fu de acord Robbyn Sark.

Ferus îi urmă, încă nesigur de ceea ce făcea Bog. Merse în urma celorlalţi în timp ce ieşeau pe platforma de aterizare. La fel ca toate platformele de pe Sath, aceasta era climatizată cu aer rece de pe podea şi de pe extensie, iar o ceaţă fină servea şi ea la împrospătarea aerului. Totuşi, în faţa lor, clădirile din Sath păreau să tremure de căldură, cu contururile uşor ondulate şi neclare. Soarele era jos pe cer, exact la un unghi care să ricoşeze în miile de ferestre şi în pielea metalică subţire a clădirilor. Orbea ochiul şi îl dezorienta. Lui Ferus îi luă doar o clipă ca să realizeze că strălucirea din aerul de deasupra nu era o reflexie, ci un speeder în mişcare, care venea spre ei în unghi direct şi nu încetinea pentru a ateriza. În acelaşi timp, altceva îi atrase atenţia – la început crezu că sunt resturi care cădeau prin aer. Petele se mişcau neregulat, ca

şi cum ar fi fost prinse de o briză. Dar nu era nicio briză.

Droizii lor sunt printre cei mai mici din galaxie, cu cele mai sofisticate sisteme. Erau droizi Roshani.

Bog nu părea să fi observat nimic din toate astea. Se juca cu droidul de pe umăr în timp ce făcea gesturi măreţe către luxosul său speeder, spunându-i ceva lui Robbyn Sark pe care Ferus nu îl auzi.

— Ai grijă! strigă Ferus, dar era prea târziu.

Speederul argintiu veni jos şi rapid. Apoi, spre uimirea lui Ferus, motoarele sale se opriră. Văzu o siluetă mică, cu glugă, îmbrăcată în negru, întinsă pe corpul navei. O linie de cablu lichid şerpui în jos şi se înfăşură în jurul droidului personal al lui Bog. Acesta fu smuls în sus.

Ferus văzu faţa speriată a lui Bog în timp ce cădea la pământ. Motoarele urlară din nou la maxim. Ferus era deja în mişcare, alergând spre cel mai apropiat speeder de pe platformă. Între timp, trupele de şoc reacţionaseră în sfârşit şi trăgeau rafale în speederul care fugea. Bog îşi acoperi capul. Cei doi droizi Roshan se întoarseră şi porniră în urmărire. Ferus făcu calcule rapide chiar în timp ce pornea comenzile speederului. Cineva furase droidul personal al lui Bog şi nu era vorba de rezistenţă. Nu aveau niciun motiv să o facă. Aveau toate motivele ca Bog să păstreze droidul. Ştiau ce se afla pe el. Dovezile mitei lui Bog erau încorporate în programarea lui.

Ferus trebuia să recupereze droidul. Speederul argintiu se îndreptă direct spre clădirile înalte şi aglomerate din Sath. Trupele de şoc din spatele lui nu părură să se deranjeze că Ferus era prins la mijloc. Virând pentru a evita focul din spatele său, Ferus se îndreptă spre o bandă de circulaţie superioară. Cu puţin noroc, hoţul ar fi observat doar soldaţii care îl urmăreau, nu şi pe el. Forţă viteza, încercând să ţină speederul argintiu la vedere sub el, dar să nu atragă atenţia. Văzu droizii Roshani urmărindu-l, trimiţând din când în când câte o rază subţire de energie spre speederul argintiu, care părea atât de precisă încât Ferus era mereu surprins că nu se întâmpla nimic.

Vuind prin cerul Sathan, Ferus apelă la Forţă pentru a-l ajuta să manevreze. Se opri la timp pentru a evita să se izbească de un autobuz. Strălucirea reflectoarelor intermitente, bâzâitul droizilor Roshani şi traficul din jurul şi de sub el îl ţinură ocupat.

Oricine pilota speederul, cu siguranţă ştia să zboare. Ferus se înălţă deasupra speederului, urmărindu-l prin culoarele spaţiale. Un droid trimise o salvă de focuri de armă spre el, dar speederul se răsturnă, zbură cu susul în jos şi intră în spirală într-o deschidere în traficul de deasupra. Ferus trebuia să admire îndemânarea pilotului.

Cine era? Dacă nu era din rezistenţă, atunci cine putea fi?

Capitolul 13

— Cred că poți încetini, spuse Trever printre dinții strânşi. Trupele de şoc rămân în urmă.

— Nu încetineşti până când nu eşti complet liber, spuse Flame. Ei nu se dau bătuți. Încearcă doar să mă facă să cred că renunță. Mai bine te-aş lăsa undeva cu droidul. Apoi ne putem întâlni mai târziu. Poți scăpa de speedere mult mai uşor pe jos.

— Să mă laşi? întrebă Trever în timp ce Flame întorcea speederul într-o parte pentru a se strecura printre două clădiri. Nu-mi place cum sună asta.

— Nu-ți face griji, râse Flame. Te voi coborî întreg. Îi aruncă o privire admirativă. Îmi place stilul tău, puştiule. Ai furat droidul ăla ca un profesionist.

— Sunt un profesionist, spuse Trever. Adică, s-ar putea să fi făcut un pic de, ăă, *ridicare neautorizată de bunuri* pe Bellassa.

Se opri în timp ce Flame intra într-un tunel, zburând pe partea superioară a acestuia pentru a se menține în umbră. Trever simți că vârful capului său avea să se izbească de peretele tunelului.

— Ciudat cum abilități ca asta se dovedesc utile în rezistență, spuse Flame.

De îndată ce ieşiră în viteză din tunel, se răsuci şi coborî rapid trei culoare spațiale.

— Majoritatea abilităților mele de pilotaj le-am dobândit evitând amenzile de trafic aerian.

Trever o privi cum zbura şi scruta clădirile din jur în acelaşi timp. Aruncă o privire în spate. Droizii îi urmăreau în continuare, dar acum nu mai putea vedea trupele de şoc.

— Asta e şansa noastră, murmură ea. Droizii mă vor urmări, cel mai probabil. Voi coborî într-una din curți. Tu va trebui să sari. Apoi începi să alergi. Te voi contacta pe comunicator când voi considera că e sigur.

— În regulă.

Trever se ghemui pe scaun, cu droidul lui Bog pe umăr. Speederul coborî atât de repede încât Trever fu sigur că îşi lăsase stomacul sus, în culoarul spațial. Dar nu era timp să amețească. Pământul se profila spre el. Capota cabinei de pilotaj se retrase, iar vântul îi suflă în față. Îşi dădu jos viziera căştii.

— Dacă te urmăreşte cineva, trage, spuse Flame, aruncându-i un blaster. Acum sari!

* * *

Ferus sări, încercându-şi şansa. Cu ajutorul Forței, găsea găuri în trafic prin care să se strecoare şi care nu existau cu câteva fracțiuni de secundă înainte. Speederul de sub el îi pierduse pe soldați, dar pentru cât timp?

Ca răspuns, îi văzu apărând brusc, izbucnind dintr-un tunel din care apăruse speederul. Dintr-o dată, speederul argintiu de dedesubt inversă direcția şi intră în picaj. Speederele soldaților îl depăşiră, apoi încercară să dea înapoi şi făcură un viraj

stângaci care aproape că îl trimise pe unul dintre ele într-un autobuz, în timp ce celălalt lovea o clădire. O înghesuială imensă a traficului aerian îi blocă instantaneu pe toți pe loc. Ferus inversă pur şi simplu motoarele şi merse înapoi, blestemând în timp ce se uita peste umăr şi încerca să măsoare distanțele dintre vehicule şi să facă viraje de la o bandă spațială la alta. Văzu speederul argintiu căzând într-o curte, în timp ce droizii treceau în viteză, ratând de puțin coborârea rapidă a speederului.

Ferus viră brusc la dreapta şi pluti deasupra unei platforme de aterizare de la etajul douăzeci, monitorizând ultima coborâre a speederului argintiu. Cineva sări şi speederul pleca în timp ce hoțul dispărea sub pământ, într-un fel de parcare. Ferus îşi parcă propriul vehicul şi sări din el cu o mişcare lină, apoi făcu un salt în Forță de douăzeci de etaje până în curtea de dedesubt.

Nu îşi putu da seama dacă hoțul era bărbat sau femeie; ştia doar că oricine ar fi fost, era slab şi putea alerga repede. De-abia reuşi să arunce o privire înainte ca hoțul să dispară în hangar. Auzi paşi alergând pe permacretă şi o luă la fugă, şerpuind printre speederele parcate, gata să-şi activeze sabia. Sări peste un speeder, iar focurile de armă se îndreptară spre el. Îşi ridică sabia pentru a le devia înapoi, dar se opri.

— Ferus! Nu face asta!

Într-o fracțiune de secundă de sincronizare incredibilă, Ferus reuşi să îşi oprească mişcarea şi să facă un salt în spate pentru a se îndepărta de rafalele de energie. Sări peste ultimul speeder şi ajunse pe pământ.

— Trever?

Trever se ridică încet, aruncând o privire peste cupola cabinei de pilotaj.

— Ştii, eşti destul de bun cu chestia aia. Aş fi putut fi ucis.

— Ce faci aici? întrebă Ferus furios.

Îi tremurau mâinile. Fusese cât pe ce să devieze focul înapoi spre Trever. Îşi alungă din minte imaginea băiatului întins pe jos, fără viață. *Recunoaştea greşeala şi mergea mai departe*. Sau, aşa cum obişnuia să spună Siri, *întotdeauna e timp să te autoflagelezi mai târziu*. Sări înainte şi trase de brațul lui Trever, ducându-l spre siguranța relativă a umbrelor de lângă stâlpii care susțineau acoperişul hangarului.

— Ajut rezistența, spuse Trever, scuturându-se de mâna lui Ferus.

— Nu cred că este aşa. Cine conducea acel speeder?

— Flame. Toma era în contact cu ea.

— Cine e Flame? Ferus apucă droidul. De fapt, nu am timp pentru asta acum – trebuie să-i duc asta înapoi la Bog.

— Ai de gând să i-l duci înapoi? Ai idee cât de greu a fost să îl iau?

— Ce cauți aici, oricum?

— Te ajut.

— Am veşti pentru tine. Ferus puse droidul sub braț. Nu mă ajuți.

— Ai grijă!

Dintr-o dată, Trever se izbi de Ferus, trimițându-l înapoi. În acelaşi timp, Ferus văzu droizii care se avântau prin aer, direct spre el.

Capitolul 14

Ferus îl împinse pe Trever sub un speeder greu şi sări în sus, strângând droidul lui Bog într-o mână şi sabia în cealaltă. Droizii îl urmară. De ce pe el şi nu pe Trever? Presupusese că se fixaseră deja pe Trever mai devreme. Precizia loviturilor lor fusese îndreptată spre speederul care fugea. Era sigur că nimeriseră de câteva ori...

Stai puțin.

Ferus ezită, sărind pe cupola unui speeder. Razele roşii de energie blaster țâşniră spre el. În loc să le devieze, rămase nemişcat.

— Ferus! strigă Trever.

Razele trecură pe lângă el fără să-l afecteze. Era exact cum bănuise. Ferus puse droidul lui Bog pe cupola speederului şi sări jos. Droizii făcură un cerc şi se întoarseră. De data asta, când se apropiară, sări şi îi prinse pe amândoi cu uşurință, câte unul în fiecare mână.

— Uau, spuse Trever.

Ferus se aşeză, întorcând droizii în mâinile sale. Apoi verifică afişajele sistemului de arme. Trever se apropie curios.

— Ce faci?

— Acele focuri de blaster au fost fără putere. Nu au avut nicio încărcătură. Mă întrebam de ce.

— Am avut noroc?

— Şi droizii s-au fixat pe droidul personal al lui Bog.

Ferus se gândi la momentul de pe platforma de aterizare, când Trever furase droidul lui Bog. Droizii Roshani se îndreptau deja spre el. Fuseseră fixați pe droidul lui Bog. Pentru ce? Pentru o demonstrație?

Ferus se ridică în picioare, băgând cei doi droizi Roshani în buzunar.

— Haide. Trebuie să ne întoarcem.

Trever îl urmă nemulțumit, fără să scoată un cuvânt. Găsiră rapid turboliftul către platforma de aterizare de deasupra. Ferus urcă în scaunul pilotului şi indică un spațiu de marfă din spate.

— Va trebui să te ascunzi acolo. Când Trever începu să protesteze, Ferus îl întrerupse. Fă-o şi gata. Şi nu scoate un cuvânt. Îți voi explica mai târziu.

Porni motoarele şi se ridică pe benzile de circulație. Văzu speederele de patrulare cu trupe de şoc – unii soldați erau acum pe motociclete swoop – inundând culoarele spațiale, căutând nava argintie. Ferus îi evită şi intră în fluxul de trafic înapoi spre *Turnul de Reşedință*. Întreaga aventură durase mai puțin de zece minute.

Veni de la înălțime, lăsându-i lui Bog suficient timp pentru a-l identifica. Trupele de şoc înconjurau platforma, cu puştile blaster pregătite.

— Uau! Poate că ar fi mai bine să regândeşti această abordare, şopti Trever, aruncând o privire din compartimentul de marfă.

— Stai jos! E în regulă – ei cred că sunt unul de-ai lor, îți aminteşti?

În timp ce Ferus cobora vehiculul, văzu că Bog se retrăsese din nou în sala de şedințe. Delegația Roshană dispăruse. Bog vorbea cu un Sathan scund pe care Ferus

îl recunoscu ca fiind ofițerul principal de comunicații. Alți câțiva Sathani se aflau în cameră. Ferus încercă să-i întrezărească prin strălucirea oțelului transparent. Arătau ca nişte... reporteri?

Coborî din vehicul, ținând droidul în mână. Bog îl văzu dinăuntru. Le spuse câteva cuvinte rapide celorlalți şi ieşi, grăbindu-se spre Ferus. Tânărul îi înmână droidul.

— L-ai luat înapoi. Ochii lui Bog se îngustară. Cine l-a furat?

— Doar un hoț de stradă obişnuit, care căuta ceva de vândut pe piața neagră.

— Avem şobolanul womp în custodie? Aş vrea să-l prăjesc la micul dejun.

Un scârțâit veni dinspre speeder. Din fericire, Bog nu îl auzi.

— Nu, spuse Ferus. A scăpat droidul, iar eu l-am prins şi m-am întors aici. Cred că şi-a dat seama că a fost o idee proastă.

— Ai avut vreo problemă... să te întorci aici?

— Nu.

Fusese cumva o strălucire de uşurare pe fața lui Bog?

Acesta aşează droidul înapoi pe umărul său.

— M-am gândit că dacă vin aici să vorbesc cu delegația, asta va face diferența. Să fac o punte între noi. Clătină din cap. Nu m-am aşteptat niciodată că vor avea tupeul să încerce să mă asasineze.

— Ce?

Bog se aplecă spre el.

— Droizii ăia... din aer? Am făcut o verificare de securitate asupra lor în timpul atacului. Erau Roshani. De la ei veneau focuri de blaster, direct spre mine. Din fericire, am reflexe bune.

— Droizii nu au tras în tine. Acele focuri de blaster veneau de la trupele de şoc. Îl vizau pe hoț!

Bog se încruntă la el.

— N-ai de unde să ştii asta.

— Stăteam la doar câțiva metri distanță, spuse Ferus. Împuşcăturile veneau de la trupe. Trăgeau în speeder.

Avea droizii Roshani în buzunar. Dar nu avea cum să dovedească ceva. Să îi predea acum nu ar fi făcut decât să le confirme existența şi să dea mai multă credibilitate minciunii lui Bog. Dar acum, Ferus înțelegea. Totul fusese o stratagemă pentru ca Bog să câştige simpatie. Bog însuşi pusese la cale totul. El crease situația. Droizii Roshani fuseseră programați să tragă în droidul lui. Ghinionul lui Trever a fost că s-a întâmplat să fure droidul lui Bog chiar în acelaşi timp. Dar Bog întorsese incidentul în avantajul său. Pretinsese că hoțul făcea parte dintr-un complot Roshan.

Ferus era prins în capcană. Nu-l putea demasca pe Bog fără a-l demasca pe Trever. Bog se aplecă spre el, cu ochii ca nişte fante. Ferus se trezi că privea nişte ochi lipsiți de inteligență, dar plini de amenințare. Nu se simți intimidat, dar îşi dădu seama că, dacă intervenea în ceea ce plănuia Bog, politicianului nu îi va pica bine.

— Din moment ce nu ai cum să fi văzut adevărul, sper să-ți păstrezi impresiile greşite pentru tine, spuse el. Crezi că dacă Împăratul ți-a acordat amnistia, nu poate revoca oricând acest ordin? Împăratul a venit pe *planeta mea*, la ceremonia *mea*. Pe cine crezi că va crede?

— Planeta ta? spuse Ferus. De când?

— Să nu cumva să-mi stai în cale, îl avertiză Bog.

Ferus privi cum Bog se pleca, cu droidul încă pe umăr. Se întoarse în sala de şedințe, în timp ce reporterii se înghesuiau să se apropie.

Era pe cale să răspândească povestea pe toată Samaria.

Ferus avu o presimțire rea. Un sentiment foarte rău. Bog îşi supraestima propria importanță. El era doar o unealtă pentru Împărat. La fel ca şi Ferus. Era prins în capcană.

* * *

De data asta, Ferus luă oficial speederul, care era înregistrat la *Turnul de Reşedință*. Trever se ascunsese în spate până când plecară în siguranță. Ferus opri la *Fântânile Amurgului*. Trever sări din speeder, cu o privire nemulțumită pe față.

— Nu-mi vine să cred că ai luat droidul înapoi. M-am chinuit mult să-l fur.

— A fost o idee stupidă. Dacă vrei să ajuți Rezistența, nu intri aşa, pe neaşteptate. Îi contactezi mai întâi!

— Flame a crezut că nu o vor lua în serios dacă nu pune la cale o misiune mai întâi...

— Cine e Flame? îl întrerupse Ferus.

— Ți-am spus, un contact al lui Toma. Băiatul părea îmbufnat acum. Avea sănii pline cu bogății pe Acherin – fabrici şi afaceri şi toate alea – dar a avut o problemă. A refuzat Imperiul, aşa că au dat-o afară de pe planetă. Dar ea a reuşit să scoată cea mai mare parte a averii ei înainte de asta. A pus totul în acest grup pe care îl formează, numit *Moonstrike*. Are ideea de a finanța toate grupările de rezistență de pe planetele din Nucleu. Şi îşi pune în joc propria avere şi propria siguranță. În plus, e un pilot grozav. E galactică.

— Deci Toma a aranjat această întâlnire? El te-a trimis? Ferus îl cunoştea bine pe Trever. Văzu minciuna care începea să se formeze pe fața băiatului. Nu Toma te-a trimis. Ai venit singur.

— Ei bine, nu aveau de gând să mă ia în considerare. Dar era prea periculos pentru oricare dintre ei. Aşa că am...

— Tu ai...

— Am luat nava, mormăi Trever. Şi am venit aici.

— I-ai lăsat fără navă?

— Şi ce dacă? Nu au avut una nici înainte!

— Unde este nava acum?

— În Pădurea de Cristal.

— În regulă. De îndată ce terminăm aici, vreau să te întorci acolo, să iei nava şi să te întorci la bază.

— Da, domnule General Ferus-Wan, spuse Trever. Cu excepția unui singur lucru. Nu mai există nicio navă.

Ferus închise ochii.

— Nu mai există navă?

— Am cam prăbuşit-o.

Ferus nu voia să creadă, dar se străduia.

— Te-a văzut cineva?

— Doar câteva trupe de şoc. Dar am scăpat în speederul lui Flame. A fost o cursă incredibilă, lasă-mă să-ți spun. Şi ideea asta cu finanțarea centralizată a grupurilor de

rezistență – are toate planurile astea de mobilizare şi de a găsi alți investitori… trebuie să o ducem la rezistența de aici, ca să se alăture lui *Moonstrike*.

— Nu o duc la rezistență.

— De ce nu?

— Trever, ea ar putea fi oricine.

— Dar Toma o cunoaşte!

— Ceea ce mi-ai spus a fost că ea l-a contactat pe Toma. Nici el nu ştie dacă ea este reală. Nu pot pune în pericol rezistența aducându-le o străină.

— Nu e o străină!

— O să le duc mesajul ei, asta-i tot. Ferus se uită cu atenție la Trever. I-ai spus despre baza secretă?

— Bineînțeles că nu! N-aş face asta – nu sunt complet prost. Dar cred că ea ar putea fi de ajutor. Avem nevoie de mai multe provizii acolo. Toma şi Raina au avut o perioadă grea. Ea ar putea finanța baza, ar putea finanța căutarea ta. Asta ar putea fi şansa noastră de a construi cu adevărat ceva, nu doar o bază pentru câțiva Jedi.

Ferus clătina deja din cap chiar din timpul discursului lui Trever.

— Pentru ca baza să aibă succes, trebuie să fie mică. Şi cu cât mai puține ființe ştiu despre ea, cu atât mai bine. Chiar dacă Flame este cine spune că este, nu vreau să leg baza de o mişcare de rezistență la nivelul întregii galaxii – cel puțin nu încă.

— Dar numai aşa vom învinge Imperiul.

— Ştiu asta. Dar o mişcare prematură ne-ar putea pune în pericol pe toți. Am creat baza pentru a aduna Jedi. Punct. Dacă devenim prea ambițioşi, am putea risca totul. Baza trebuie să rămână un secret.

— Ai o obsesie ciudată şi nebună pentru Jedi, asta e problema ta, mormăi Trever. Te-au dat afară, aşa că acum trebuie să dovedeşti că eşti demn sau ceva de genul ăsta.

— Nu m-au dat afară, spuse Ferus. Am plecat singur. Şi această căutare nu are nimic de-a face cu mine. Are de-a face cu salvarea a tot ceea ce ar putea merita. Ferus se luptă cu propria lui enervare față de ceea ce spusese băiatul. O alianță a grupurilor de rezistență este necesară, sunt de acord. Dar încep să înțeleg un lucru: în cele din urmă, doar Forța îl va învinge pe Împărat.

Obi-Wan încercase să-i spună asta, dar el nu fusese pregătit să asculte. Se gândi la Obi-Wan, aflat acum în exilul autoimpus pe Tatooine.

Cel mai greu lucru de făcut, spusese Obi-Wan, *este să aştepți*.

Ce aştepta Obi-Wan? Ferus crezuse că avea legătură cu aşteptarea în general. Aştepta norocul, aştepta şansa, aştepta ca galaxia să înceapă să se ridice. Acum îşi dădea seama de ceva: Obi-Wan aştepta ceva anume. Ferus nu ştia ce. El nu era menit să ştie. Obi-Wan nu-i putea spune. Dar, cumva, Obi-Wan încă mai avea speranță.

— Uite, am văzut Forța lucrând, spuse Trever. Ştiu că e uimitoare cu luna plină şi toate astea. Dar nu este totul. Este doar o parte din ceea ce îi poate doborî. Nu-i dai nicio şansă lui Flame.

— Îi voi da o şansă, spuse Ferus. Dar nu cu baza. Voi duce eu mesajul ei către rezistență.

— Ia-mă cu tine.

— Nu. Ştii cum funcționează o rezistență. O rezistență poate funcționa doar dacă ştiu cât mai puțini posibil cine face parte din grup.

— Nu ai încredere în mine.

— Bineînțeles că am încredere în tine. Dar asta este cea mai bună cale, Trever.

Acum lasă-mă să mă gândesc cum să-ți fac rost de o altă navă. Trebuie să pleci de pe planetă. S-ar putea ca în curând să fie o restricție Imperială asupra traficului. Eşti norocos că nu ai fost distrus de pe cer.

— Aşa erai tu când erai Padawan? Nu e de mirare că nu te-a plăcut nimeni, izbucni Trever.

Ferus se opri brusc ca şi cum cuvintele lui Trever îl loviseră în față. Rămase nemişcat pentru o clipă, în timp ce înțelesul lor îi pătrundea. Oricât de mult ar fi vrut să controleze totul, nu putea. Trebuia să nu-l mai subestimeze pe Trever. Îl trata ca pe un copil, iar el nu era aşa. Siri ar fi ştiut asta. Obi-Wan ar fi ştiut asta. Trever trecuse prin atâtea. Făcuse atât de multe. Era capabil de mult mai mult.

— Da, recunoscu Ferus. Ai dreptate. Aşa eram. Apoi suspină. Bine, voi contacta rezistența. O să le spun despre tine. Acesta este locul de întâlnire, chiar aici. Te vor găsi ei. Vei putea să le spui povestea lui Flame în felul tău, iar ei pot lua decizia de a se întâlni cu ea sau nu. Eşti de acord?

— Destul de corect, spuse Trever, dar maxilarul încă îi era rigid.

Comunicatorul lui Ferus emise semnal. Se uită la el. Îi era cerută prezența la sediul Imperial. Nu-i plăcea că trebuia să lase lucrurile neterminate cu Trever.

— Trebuie să plec, spuse el.

— Oh, te cheamă Împăratul? întrebă Trever pe un ton înțepător. Eşti gata să-i îndeplineşti ordinele?

— Ştii de ce o fac, spuse Ferus.

Trever se uită la el, cu expresia întunecată de dezamăgire.

— Nu prea. Ştiu totuşi un lucru: dacă te apropii atât de mult de rău, acesta se poate răsfrânge asupra ta.

Ferus se îndreptă spre speeder. Nu avea niciun răspuns să-i dea lui Trever.

Pentru că, în adâncul inimii sale, bănuia că băiatul avea dreptate.

Capitolul 15

Darth Vader voise să evite această discuție cu Stăpânul său, dar nu putea. Palpatine apăru sub formă de hologramă, cu mâinile băgate în buzunarele robei.

— Am primit un raport conform căruia a avut loc o tentativă de asasinat asupra vieții lui Divinian, începu Împăratul.

— Mă îndoiesc, răspunse Vader. Am primit rapoarte contradictorii. Divinian vrea să fie un erou şi dă vina pe Roshani.

— Încep să fiu impresionat de Bog al nostru.

Vocea lui Vader rămase rece.

— Vrea să conducă Samaria. Vrea putere adevărată.

— Droidul său personal a fost recuperat de Ferus Olin.

— Am cerut un raport complet de la el, spuse Vader.

— Trupele tale de şoc s-au dus după hoț, dar Ferus Olin a fost cel care a avut succes.

Acesta era exact motivul pentru care nu voise să aibă această discuție.

Vader decise să schimbe subiectul.

— Au fost reperați şi droizi Roshan. Cred că au fost setați chiar de Divinian.

— Interesant.

Împăratul râse încet pentru el însuşi.

— Odată cu tentativa de asasinat, sprijinul pentru el este mai mare ca niciodată. Sathanii vor crede că Larker este un prost pentru că are încredere în Roshani.

— Un semn bun.

— Atunci prezența mea aici nu mai este necesară?

— Aşteaptă şi asigură-te că Divinian este ales. Vreau un guvernator Imperial în fiecare capitală.

— Divinian va fi ales, aşa cum ai plănuit, Stăpâne.

— Între timp, continuă Palpatine, puterea lui Ferus Olin este în creştere. Simt în el o mare... nesiguranță.

— Ni se va alătura?

Palpatine zâmbi.

— Va deveni unul dintre noi.

Holograma Stăpânului său dispăru. Darth Vader nu se mişcă.

Nu. Nu Ferus Olin.

Era timpul să scape de el. Olin era doar o amintire a trecutului său. Trecutul lui murise. Olin trebuie să moară, de asemenea.

Capitolul 16

Ferus apăru în biroul lui Darth Vader.

— Vă stau la dispoziție.

— Am o treabă pentru tine, spuse Vader.

— Primesc ordine doar de la Împărat.

— Împăratul mi-a poruncit. Poți să verifici dacă vrei.

Vader presupuse că Ferus va decide să nu o facă. Şi chiar dacă ar fi făcut-o, Stăpânul său îi spusese să-l ajute pe Bog Divinian înainte de vot. Putea oricând să pretindă că aceasta fusese intenția lui.

— Care este treaba?

— Să-l găseşti pe hoțul care a furat droidul personal al lui Bog Divinian.

Vader se bucură de privirea de surpriză de pe fața lui Ferus Olin.

— Dar droidul a fost returnat...

— Hoțul a fost implicat în tentativa de asasinat.

— Nu a existat nicio tentativă de asasinat, zise Ferus nerăbdător. Bog a inventat-o ca să pară un erou.

— Un motiv în plus pentru a-l găsi pe hoț. Dacă apare cineva care îl poate denunța pe Divinian, ar putea influența votul.

— Nu-l pot găsi – nu am văzut mare lucru.

— Sunt sigur că vei reuşi să îl găseşti. Dacă nu reuşeşti, voi institui arestări în masă. Un batalion care orbitează în jurul Lemurtoo aşteaptă ordinul meu pentru a invada.

Iată. În sfârşit. Ferus Olin păru neliniştit.

— Cred că este o idee proastă...

— Nu mă interesează părerea ta, Ferus Olin, spuse Vader.

Ferus se întoarse şi ieşi. Vader îl amenințase şi îi obținuse cooperarea.

O mică victorie. Dar suficient de gustoasă pentru a o savura.

* * *

Ferus stătea în holul din fața uşii. Nu-l putea denunța pe Trever, desigur. Dar nu avea nicio îndoială că Vader îşi va pune în aplicare amenințarea. Între timp, mai erau doar câteva ore până la votul de neîncredere din sala miniştrilor. Era timpul ca rezistența să se mobilizeze şi să-l dea în vileag pe Bog.

Cel puțin, asta ar fi servit ca o diversiune.

În timp ce mergea, bătăile inimii i se accelerară. Ceva era diferit. Ascultă cu atenție. De obicei, sunetele din cartierul general erau înăbuşite şi indistincte. Dar putea auzi voci şi paşi. Nu era ca şi cum locul ar fi prins viață... era doar mai multă activitate decât de obicei.

Văzu un ofițer subaltern, cu un aer nervos, care venea pe hol. Ferus se prefăcu că trece pe lângă el, apoi se întoarse. Ofițerul vorbea într-un comunicator. Ferus rămase în spatele lui, dar accesă Forța. Elimină toate celelalte zgomote şi se concentră

asupra acelei voci.

— Trupele sunt mobilizate şi pregătite pentru ordinul său. Da, domnule. Garnizoana este pregătită pentru *Ordinul 37*. Delegația face planuri de plecare, dar încă este cazată în turn.

Treizeci şi şapte. Ferus cunoştea acea directivă din timpul petrecut pe Bellassa. Însemna că plănuiau arestări în masă. Inversă din nou direcția şi se îndreptă spre ieşire, cu inima bătându-i cu putere. Vader îl minţise. Dăduse deja ordin batalionului său. Erau în aşteptare. Dar pe cine viza?

Ferus nu se îndoia că delegația Roshană ar fi fost prima.

Îi găsi pe Dinko, Nek şi Firefolk vorbind cu Trever şi Flame la cantină. Ferus luă loc la masă, apoi îi făcu semn din cap lui Flame. Dacă Rezistența o inclusese şi pe ea, trebuia să o accepte şi el.

— Am auzit multe despre tine, îi spuse ea.

— Am noutăți, spuse el. Batalionul Imperial este în alertă.

— Pentru ce? întrebă Dinko. Invazie?

— Părerea mea este că sunt în rezervă în caz că Bog nu este ales. Oricine protestează se va trezi într-o închisoare Imperială.

— Se întâmplă, spuse Nek. Lucrul de care ne temeam de atâta timp.

— Putem face ceva ca să-i oprim? întrebă Flame.

Ferus se încruntă.

— Ne scapă ceva. Ce are Imperiul împotriva planetei Rosha? De ce vor să oprească acordul comercial? Sunt dispuşi să invadeze o planetă care nici măcar nu le este ostilă.

— Am avut o rivalitate cu Rosha, dar în ultima vreme ne-am dat seama că ne putem ajuta reciproc, spuse Dinko. Înainte ca Bog să înceapă să răspândească minciuni despre Rosha, diplomația funcționa.

Ferus scoase cei doi droizi Rosha şi îi puse pe masă. Firefolk se aplecă cu interes.

— Nu i-am văzut niciodată, spuse el. Este ilegal să îi importi.

Firefolk începu să se joace cu unul dintre droizi, smulgându-i panoul de control.

— Sunt proiectant de sisteme. Asta este o tehnologie cu totul nouă de învățat.

Ferus se aplecă spre el.

— Larker mi-a spus că Roshanii sunt experți în microtehnologie.

Firefolk aprobă din cap, examinând în continuare droidul.

— O parte din rivalitatea noastră, desigur, se baza pe frică. Teama că droizii lor ne-ar putea invada sistemele. Lăsă să-i scape un fluierat scăzut. Uită-te la asta. Un microcip receptor universal. Şi un dispozitiv de conectare senzorială la distanță… cu o rază de acțiune uimitoare. Am auzit un zvon că au dezvoltat chestia asta, dar…

— Ce este?

— Pot transfera informații de la orice unitate centrală fără să se conecteze direct. Este un sistem de livrare uimitor. O pot face de la distanță, din aer. Firefolk îşi scoase datapadul şi începu să facă teste pe droid. Are o cale directă în sistem către senzorii de mişcare şi fotoreceptori, aşa că bănuiesc că asta este modalitatea prin care droidul poate citi programarea altui droid… ca să poată evita coliziunea, să zicem, sau urmărirea. Totul în mai puțin de o secundă. Pe o lume în care droizii sunt foarte folosiți, ca Rosha, asta ar fi o necesitate. Droizii lor zboară, ai noştri doar plutesc. Deci, în mai puțin de o secundă, ei pot identifica ceea ce au nevoie să ştie – calea celuilalt droid, de exemplu, astfel încât să poată lua contramăsuri. Am mai văzut versiuni ale acestui

lucru, dar asta e mult mai mult decât atât. Din punct de vedere tehnic, este foarte sofisticat.

— Stai puțin, spuse Ferus. Vrei să spui că citesc programarea altui droid şi o analizează?

Firefolk se uită la datapadul său, care era acum interfațat cu droidul.

— Nu o citesc, o copiază, o transferă în propriul lor sistem, analizează ceea ce le trebuie şi apoi o şterg.

— Nu ar putea să o fure, atunci?

— Înțeleg unde vrei să ajungi cu asta, spuse Firefolk. Nu chiar. Trebuie să fie ştearsă. Un droid de această mărime nu are nici pe departe capacitatea de a reține atât de multe informații. Le poate primi, dar poate procesa doar o parte din ele. Dacă droidul ar păstra toate acele informații, s-ar supraîncărca şi s-ar autodistruge.

Ferus simți cum se ridică emoția în el.

— Dar aici, în Sath, ați fost pionierii transmiterii unor cantități uriaşe de informații de la un droid BRT la un droid personal.

— Da, se încarcă de pe rețelele pe care le avem acasă, sau la afacerile pe care le frecventăm. Şi avem ceea ce noi numim transfer de siguranță pentru a evita supraîncărcarea droidului, explică Dinko.

— Ce-ar fi dacă tehnologia ambilor droizi ar fi pusă laolaltă? întrebă Ferus. Se întoarse către ceilalți cu entuziasm. Droidul Roshan are capacitatea de a extrage informații de la un alt droid. Droidul Samarian are capacitatea de a se conecta la un sistem vast precum BRT. Ce-ar fi dacă ați construi un super-droid care ar putea prelua cantități enorme de informații fără nicio conexiune? Ce-ar fi dacă droidul ar putea să reconstruiască informațiile şi apoi să le trimită pe toate într-un alt droid?

Firefolk rămase nemişcat o vreme, gândindu-se.

— Adică să transmită informații la întâmplare de la BRT la un alt droid? Ar trebui să fie super rapid. Este posibil în teorie... dar asta înseamnă că ar trebui să fie transmisă înapoi o cantitate imensă de informații.

Dinko lăsă să-i scape o gură de aer.

— Dacă am îmbina softul sistemului nostru BRT cu softul sistemului lor de droizi...

Nek se aplecă în față.

— ...dar am folosi hardware-ul droizilor noştri personali... am ținti orice droid şi i-am transmite un potop de informații...

— ...şi droidul vizat s-ar supraîncărca, spuse Firefolk.

Flame lăsă să scape un oftat.

— Cum ar fi un droid comandant de luptă?

— Sau orice droid Imperial? întrebă Trever. Asta este...

— De necrezut, murmură Firefolk. Dar... posibil.

— Şi de aceea, spuse Ferus, Împăratul nu vrea un acord comercial între Samaria şi Rosha. Pentru că împreună reprezentați un pericol real pentru Imperiu. Dacă ați putea face asta cu adevărat, ați putea să le doborâți droizii de supraveghere. Poate chiar şi sistemele de comunicații ale trupelor de şoc. Tot ceea ce au nevoie pentru a ține galaxia sub controlul lor.

— Doar cu droizii noştri personali, icni Nek. Doar prin faptul că am reuşi să transferăm prea multe informații.

— Ce părere ai de asta, spuse Trever. Să cumperi o ceaşcă de ceai sau să anihilezi

o armată. Totul doar cu ajutorul unui droid!

— Şi dacă ați exporta sistemul pe alte planete..., spuse Ferus.

— Este cheia unei rezistențe la nivelul întregii galaxii, spuse Flame. Obrajii ei erau înroşiți. *Moonstrike* ar putea să o finanțeze.

— Stai puțin, spuse Ferus. Țineți minte, nu suntem primii care punem toate astea cap la cap. De aceea vor să controleze Samaria. Ca să poată prelua şi Rosha. Ar controla ambele lumi şi ar opri orice schimb de informații înainte să înceapă. Nu ştiu dacă Divinian este sau nu implicat în asta – mă îndoiesc. Nu este suficient de sus şi ei îl disprețuiesc... dar a intrat direct în planul lor. Acum vor aresta delegația Roshană şi îi vor încarcera. Nu-i pot lăsa să se întoarcă pe Rosha. Au avut întâlniri cu tehnicienii de aici. Mai devreme sau mai târziu s-ar putea să îşi dea şi ei seama.

Mâinile lui Firefolk erau atente când aşeză droidul înapoi pe masă.

— Ce facem acum?

— Ducem această idee delegației Roshane, spuse Ferus. Şi trebuie să îi scoatem de pe planetă. Imperiul monitorizează toate plecările, aşa că scoaterea lor va fi dificilă. Nu pot pleca din Sath. Şi nu pot folosi propria lor navă.

— Pădurea de Cristal. O pot face eu, spuse Flame. Am o navă. Îi voi duce acasă.

Ferus aprobă din cap.

— Între timp, rezistența trebuie să influențeze votul de neîncredere. Bog trebuie să fie demascat. Acum este momentul potrivit. Votul este programat să aibă loc în mai puțin de o oră. Mă voi duce cu Flame şi Trever şi îi voi scoate pe Roshani pe ascuns.

Dinko aprobă din cap.

— Nek şi Firefolk şi eu ne vom îndrepta spre Sala Miniştrilor.

Dinko, Nek şi Firefolk se grăbiră să iasă din cantină.

— Mai am doar o singură problemă, spuse Ferus.

— Care? întrebă Trever.

Ferus se gândi la Darth Vader şi la ultimatumul său. Îi plăcea să creadă că Vader va fi prea ocupat peste puțin timp ca să-i mai pese, dar ştia că, pe lângă faptul că era un geniu malefic, Vader era extraordinar la a face mai multe munci deodată.

Se uită la Trever. Afecțiunea îl inundă şi zâmbi la expresia serioasă de sub acel smoc de păr albastru.

— Tu.

Capitolul 17

Ferus nu ştia la ce să se aştepte când el, Flame şi Trever ajunseră la *Turnul de Reşedință*. Platforma de aterizare de la nivelul două sute era goală de trupe de şoc. Parcă speederul şi reuşi să intre în turn fără probleme. Evident, forțele Imperiului nu se aşteptau la o încercare de salvare. De ce ar fi trebuit să se aştepte? Samarienii erau acum convinşi că Roshanii erau duşmanii lor.

Ferus ieşi în micul hol. Exista un ecran de date fixat în perete lângă zona centrală de recepție. Tastă numele delegației Roshane şi pe ecran apăru un număr de cameră la zece etaje mai sus. Ferus accesă turboliftul şi săriră în el. Ieşiră la etajul 210. Ferus se îndreptă în linişte spre colțul care îi oferea un punct de observație pe hol, dar se feri rapid în spate. Uşa către apartamentul Roshan era patrulată de şase droizi căutători Prowler 1000 şi de doi droizi păianjen pitici.

Le explică rapid situația lui Flame şi Trever.

— Nu vor fi o problemă, spuse el. Îi pot doborî. Dar vor trimite semnal înapoi şi vor fi trimise întăriri.

Flame îşi mângâie blasterul.

— Vom fi pregătiți.

Ferus se întoarse spre Trever.

— Mai ai vreo grenadă fumigenă?

— Se întâmplă să am câteva chiar aici, spuse Trever, întinzând mâna la centura sa utilitară.

— Păstrează-le pentru moment. Vom avea nevoie de o cale de ieşire. Bine, de îndată ce mă ocup de droizi, urmați-mă.

Ferus îşi activă sabia de lumină, iar ochii lui Flame se măriră.

— Ți-am spus că s-a antrenat cândva pentru a fi Jedi? întrebă Trever.

Ferus atacă pe hol. Droizii căutători țâşniră imediat spre el ca un stol de păsări furioase. El sări, tăindu-l pe primul în bucăți fumegânde, apoi făcu o întoarcere şi doborî încă doi. Între timp, droizii păianjen trimiseră focuri de armă în direcția lui. Le devie înapoi spre unul dintre ei, care luă foc. Îl doborî pe celălalt droid păianjen şi îl tăie cu dezinvoltură pe ultimul căutător în două cu o lovitură pe la spate, în timp ce se îndrepta spre uşă. Apoi auzi vocea blândă a lui Flame din capătul holului.

— Nu, Trever. Nu ai menționat asta.

Ferus deschise uşa. Robbyn Sark şi restul delegației stăteau în mijlocul camerei, cu blasterele în mâini. Toate erau îndreptate spre el. Evident că auziseră agitația de pe hol.

— Nu vă recunoaştem autoritatea, spuse Robbyn Sark. Ne vom opune arestării.

— Nu sunt aici ca să vă arestez, spuse Ferus, dezactivându-şi sabia şi fixând-o înapoi la centură. Sunt aici ca să vă duc acasă.

Trever intră în fugă.

— Avem probleme. Trupele de şoc intră în clădire şi au mai mulți droizi păianjen. Nu le-a trebuit prea mult ca să înceapă lucrurile.

— Trebuie să ajungem la platforma de aterizare. Nu putem lua turboliftul, spuse

Ferus. Vom merge pe scări.

— Nu există scări, spuse Robbyn Sark.

— Atunci va trebui să riscăm să luăm turboliftul. Sau... Ferus se îndreptă spre ferestre. Am putea lansa un cablu lichid, dar vom fi reperați. Ne pot lua în vizor dacă au rază mare de acțiune. Şi au.

— S-ar putea să existe o altă cale, spuse Robbyn Sark. Ascensorul utilitar. Este folosit pentru lenjeria de pat şi tăvile de room-service. Nu ne va lua pe toți deodată, dar va ține câțiva dintre noi.

— Bună idee. Ferus se întoarse spre Trever. Declanşează nişte grenade fumigene în toate tuburile turbolifturilor. Repede.

— Mă ocup imediat de asta.

Trever plecă.

Robbyn Sark îi conduse spre turboliftul de serviciu. Era un lift mic şi îngust, unde droizii puneau rufe şi livrau tăvi pentru room-service. Era suficient loc pentru trei deodată, dacă se ghemuiau şi se înghesuiau.

— Voi coborî cu prima tură, spuse Ferus. Doar în caz că apar probleme. Poți să rămâi aici şi să-i ajuți pe ceilalți Roshani? o întrebă pe Flame.

— Nu-i voi părăsi, promise ea.

Robbyn Sark şi un alt membru al delegației intrară, aplecându-se şi potrivindu-şi trupurile în spațiul strâmt. Ferus îi urmă, înghesuindu-se lângă ei. Apăsă senzorul pentru etajul 200. În timp ce coborau, începură să sune primele alarme de incendiu.

— Nu vă faceți griji, sunt doar grenadele fumigene, le spuse el. Vor trebui să evacueze clădirea – sau cel puțin o parte din ea. Putem folosi asta ca acoperire pentru evadarea noastră.

— Va trebui să ajungem la nava noastră, spuse Robbyn Sark. Fără îndoială că va fi bine păzită.

— V-am găsit deja o altă navă, spuse Ferus. Şi am văzut deja abilitățile de zbor ale pilotului. Vă va duce înapoi pe Rosha.

— De ce faci asta? întrebă Robbyn Sark.

— Am un răspuns lung la această întrebare, spuse Ferus.

Sunetul de explozibili le ajunse brusc la urechi.

— Voi asculta versiunea scurtă, spuse Robbyn Sark.

Ajunseră la etajul 200. Ferus ieşi primul, ascultând cu atenție. Trimise turboliftul utilitar înapoi sus. Se auzea deja sunetul surd al activității, uşi care se deschideau şi se închideau, paşi. Începuse evacuarea. Fumul ieşea pe coridor, dar îşi acoperiră fețele cu cagule şi se mişcară repede.

Îi conduse pe Roshani spre platforma de aterizare. De îndată ce ieşiră afară, inspirară adânc aerul curat. Îi conduse rapid la speeder şi apoi îşi dădu seama de greşeala pe care o făcuse – era prea mic. Din fericire, în apropiere era parcat un mijloc de transport mai mare, un model de lux cu mai multe locuri.

În timp ce îi aşteptau pe ceilalți, Ferus îi povesti rapid lui Robbyn Sark despre ceea ce găsiseră el şi rezistența. Sark ascultă, cu antenele fluturând uşor.

— Nu ştiu dacă este posibil, spuse el. Dar dacă este...

Ceilalți dădură buzna pe uşă, apoi urcară repede în speederul de lux. După ce anulase deja codul de securitate, Ferus porni motoarele în timp ce primii soldați dădeau buzna pentru a păzi platforma. O rafală de focuri de blaster îi urmări până intrară pe banda spațială.

Ferus coborî rapid pe un culoar spațial inferior şi plonjă într-un tunel expres.

— Vă duc la Pădurea de Cristal, spuse el.

În timp ce zbura, Ferus accesă unitatea de comunicații pentru a lua legătura cu Dinko şi cu ceilalți. Vocea hărțuită a lui Dinko se auzi prin difuzorul cabinei de pilotaj.

— S-a terminat, spuse el. Chiar şi prin transmisia cu întreruperi, Ferus sesiză înfrângerea din vocea lui. În urma votului de neîncredere, Bog a fost ales...

— Cum rămâne cu droidul său personal? întrebă Ferus. Cu dovezile de mită...

— Vader a închis HoloNetul, spuse Dinko. Nu ştiai? Şi am aflat că sistemul de comunicații ar putea cădea. Iar miniştrii... am încercat... Bog a pretins că dovezile au fost plantate în cele zece minute în care droidul lui a lipsit în timpul tentativei de asasinat...

— Asta e ridicol. A fost la vedere tot timpul. Pot depune mărturie pentru asta...

— Nu contează. Prima hotărâre a lui Bog a fost să scoată în afara legii toți droizii personali, iar el a renunțat la al său ca un gest de solidaritate cu legea. Dau vina pe Roshani, spunând că se pot infiltra în sistemele noastre prin intermediul droizilor personali...

Sistemul de comunicații începu să scârțâie.

— Scoateți-i de pe planetă, spuse Dinko.

— Cum rămâne cu Larker? întrebă Ferus, dar sistemul de comunicații tăcu.

— Este sinistru, spuse Flame. Uită-te jos.

Jos, lumea din Sath se alinia pentru a-şi preda droizii personali. Locurile de colectare fuseseră înființate rapid, operate de trupe de şoc şi de ofițeri Imperiali.

— Acesta este doar primul pas, sunt sigur. Renunță la libertatea lor pentru nimic, spuse Robbyn Sark. Noi nu le puteam face niciun rău.

Tristețea umplu speederul în timp ce zburau prin Sath.

Ferus zbură pe lângă periferie şi coborî spre sol, zburând la joasă înălțime şi sperând să nu fie detectat. Pădurea de Cristal se ridica în fața lor. În soarele care apunea, strălucea de un roşu sângeriu. Flame introduse coordonatele navei sale.

Ferus zbură prin canioanele de cristal, strecurându-se prin deschideri înguste şi trecând cu viteză pe lângă formațiunile incredibile. În curând ateriză lângă nava roşie şi elegantă a lui Flame.

— Mă bazez pe tine, îi spuse Ferus.

— Îi voi livra în siguranță, spuse Flame. Şi apoi sunt sigură că ne vom întâlni din nou. Avem multă treabă de făcut.

Grupul coborî rapid din speeder.

— Mulțumesc, îi spuse Robbyn Sark lui Ferus.

— Aveți toate informațiile, spuse Ferus. Folosiți-le dacă puteți. Când vă întoarceți pe Rosha, vă voi pune în legătură cu rezistența de aici. Există cineva pe nume Firefolk care poate lucra cu voi.

Sark aprobă din cap. Se întoarse şi îşi ajută colegii delegați să urce la bordul navei lui Flame. Ea alergă uşor pe rampă.

Trever se întoarse spre el.

— Tu nu vii?

— Nu.

— Dar nu mai ai nimic de făcut aici.

— Trebuie să-l pun pe Firefolk în legătură cu Roshanii când lucrurile se vor linişti. Şi nu pot să dispar pur şi simplu. Vader va aştepta raportul meu.

— Dar ți-a spus să îi duci hoțul. El pe mine mă caută. Dacă nu mă aduci la el...

— Blufează. Nu-mi poate face rău. Nu pentru moment. Împăratul încă mă vrea prin preajmă. Trever, trebuie să pleci.

— De ce rămâi? Trever se uită la el cu furie. Nu înțeleg. Asta ar putea fi singura ta şansă să pleci, iar tu rămâi!

— Trever! strigă Flame. Trebuie să plecăm acum!

— Plecați, spuse Ferus. Promite-mi că te vei întoarce la bază.

Trever îi susținu privirea, dar nu spuse nimic, apoi se întoarse cu spatele şi porni pe rampă.

— Indiferent ce se va întâmpla, te voi găsi! strigă Ferus.

Trever nu se întoarse. Ferus simți o strângere de inimă, având sentimentul că făcea o greşeală teribilă. Rămase pe loc, privind nava cum decola.

Fie ca Forța să fie cu el.

Capitolul 18

Ferus simți schimbarea de activitate când intră în sediul Imperial. Ofițerii treceau grăbiți. Droizii de serviciu erau încărcați pe sănii antigrav. Bog Divinian fusese ales legal, iar acum Imperialii puteau prelua cu adevărat conducerea.

— Ferus!

Aaren Larker apăru lângă el, ieşind dintr-un coridor lateral îngust. Îi făcu semn lui Ferus, care îl urmă într-o mică sală de şedințe.

— Speram să te găsesc.

— Îmi pare rău pentru vot.

— Ar fi trebuit să mă aştept la asta, spuse Larker cu amărăciune. M-am bazat pe loialitatea celor care îmi erau cândva prieteni. Iar acum, prietenii mei Roshani vor muri din cauza orbirii mele.

— Robbyn Sark este în siguranță, sper, raportă Ferus. Până acum ar trebui să fie în afara planetei şi în drum spre Rosha.

— Mulțumesc stelelor, spuse Larker. Acum, am o propunere pentru tine. Am auzit că ți s-a ordonat să-l găseşti pe hoțul droidului lui Bog. Fără îndoială că Vader vrea ca tu să-i aduci pe oricine are legături cu Rosha.

— Nu pot duce pe nimeni, spuse Ferus.

— Ba da, poți, spuse Larker. Pe mine.

— Dar nu tu ai furat droidul lui Bog, spuse Ferus.

— Deci ştii cine l-a furat. Larker zâmbi. Cu toate astea, îmi voi asuma eu meritul.

— Nu înțeleg.

— Vader va răsturna oraşul ăsta cu susul în jos doar ca să demonstreze ceva. Nu pot lăsa să se întâmple asta. Pot să dau acest respiro oraşului meu, cel puțin.

— Nu te voi lăsa să faci asta, spuse Ferus. Vei fi arestat.

— Nu mă vor aresta, argumentă Larker. Poate că nu mai sunt prim-ministru, dar încă am suficienți adepți pe Samaria pentru ca ei să fie precauți. Pot pretinde că încercam să găsesc dovezi ale mitei lui Bog. Acuzația a ieşit la iveală, mulțumită rezistenței. Vor fi unii care mă vor crede. Merită să încerc, dacă vreau să-mi păstrez baza de susținători. Larker îşi puse mâna pe brațul lui Ferus. Eu sunt singurul pe care îl va crede Vader. Şi dacă are un motiv pentru a merge să facă raiduri în oraş, ştim amândoi că îl va folosi ca scuză pentru a localiza orice membru al rezistenței.

— Vader nu are nevoie de nicio scuză.

— Sathul nu are nevoie de mai multă neliniște. Îți promit că, atâta timp cât sunt de acord să susțin public povestea lui Bog, mă va lăsa să plec. Au obținut exact ce şi-au dorit.

— Nu te pot lăsa să faci asta, spuse Ferus.

— Se va face, spuse Larker şi ieşi pe uşă.

* * *

Două zile mai târziu, Ferus stătea în sala droidului BRT, cu capul în mâini.

Tocmai aflase vestea. Aaren Larker fusese arestat şi acuzat de furt şi conspirație. Fusese dus la o închisoare de pe Samaria. În prima zi acolo, fusese ucis de un gardian. Motivul oficial: încercase să evadeze.

Ferus nu avu nicio îndoială că Darth Vader dăduse ordinul de a-l ucide. Larker subestimase cruzimea lui Vader. Lui nu-i păsa de păstrarea aparențelor. Tot ce voia era controlul. Acum îl avea.

Dinko fusese arestat. Ferus nu reuşise să ia legătura cu Nek sau cu Firefolk. Nu primise nicio veste de pe Rosha. Cu HoloNetul căzut, nu avea cum să afle nimic decât prin rapoartele oficiale Imperiale, în care nu putea avea încredere. Încă nu ştia dacă delegația Roshană reuşise să părăsească spațiul Samarian, dar presupunea că Flame reuşise, altfel ar fi auzit.

Simți un val de greață care îl cuprinse şi îşi ridică capul exact la timp pentru a-l vedea pe Darth Vader în uşa camerei. Dezgustul şi furia trecură prin el.

Criminalule, gândi el.

— Inaugurarea începe în curând.

Ferus se ridică în picioare.

— HoloNetul este din nou funcțional, spuse Vader. Poate că vei fi interesat de prima sa transmisie.

Vader îşi flutură mâna înmănuşată spre un senzor, iar ecranul se aprinse. La început, Ferus nu putu înțelege ce vedea. Explozii. Trupe de şoc care se grăbeau printr-o clădire oficială. Dar nu era Sathul ceea ce vedea. Crainicul Samarian vorbea pe un ton triumfător.

— Invazia de pe Rosha a început. Refuzul lor constant de a permite accesul Samarianilor la tehnologiile lor a dus la o lovitură pentru eliberare.

Fum şi foc. Devastare şi distrugere. Şi iată, o platformă de aterizare cu o navă roşie elegantă, acum o ruină fumegândă. Distrusă.

— Membrii delegației Roshane care au fugit de sub jurisdicția Samariană au fost printre primele victime. Tentativa de asasinat a lui Bog Divinian a fost răzbunată.

Cuvintele se estompară în zgomotul din urechile lui Ferus. Corpul lui Robbyn Sark era prăbuşit pe platformă. Alături de alte cadavre. Metal răsucit. O mână întinsă.

Trever…

— E timpul să plecăm, spuse Vader.

Ferus puse un picior în fața celuilalt. În timp ce o făcea, ceva se sfărâmă în el. Eşuase. Calculase greşit totul. Batalionul fusese în alertă pentru a invada Rosha, nu Samaria. Trimisese delegația şi pe Trever direct în mijlocul luptelor.

Îi dezamăgise pe toți.

* * *

Trever se ghemui sub o pătură. Flame stătea ghemuită lângă un foc, încălzind o cină proteică pe care o luase de undeva. În capitală nu exista energie electrică, iar Roshanii se descurcau cum puteau. Flăcările apăruseră pe terenurile goale din jurul oraşului şi în parcuri. Cei care îşi pierduseră casele în bombardamente îşi adunaseră ce bunuri puteau şi îşi instalaseră tabere. Până acum, Imperiul îi lăsase în pace.

Amândoi purtau cagule, pentru a ascunde faptul că nu erau Roshani. Flame îşi curățase fața de fum, iar acum fruntea îi era marcată de o arsură roşie şi lividă. Îi era dator pentru că mai era în viață. Îl scosese din transportorul în flăcări, îl ascunsese

într-un cărucior utilitar şi scăpaseră cumva amândoi de pe platforma de aterizare şi se îndepărtaseră de focurile de blaster şi de vuietul exploziilor. Îl făcuse să meargă în continuare când el nu mai voia să meargă. Găsise pelerine care să le ascundă hainele arse şi înnegrite. Cineva din apropiere, din parc, avea un ecran video portabil. Se transmiteau ştirile de pe HoloNet. Trever se întoarse. Totul era prea familiar. Invazia. Trupele de şoc. Difuzarea propagandei Imperiale pe toate ecranele video. Le mai văzuse pe toate pe Bellassa. Nu putea suporta din nou. Cum ar fi putut suporta?

— Şi astăzi, Bog Divinian a preluat oficial atribuțiile de conducător al Samariei, răsună o voce. Alături de el s-au aflat miniştrii de stat, precum şi invitați. Împăratul a trimis felicitările sale.

Trever se uită în jur. Pe ecranul video îl putea vedea pe Bog, într-o pelerină purpurie din pânză groasă de veda. De o parte stătea Darth Vader. De cealaltă parte, Ferus. Trever îngheță.

— Mai ai încredere în el?

Flame stătea în picioare, uitându-se la ecranul video, cu mâinile strângând tava cu mâncare. Trever înghiți în sec.

— Sigur.

Ea se ghemui lângă el. Ochii ei erau de un verde viu sub arsura roşie. Avea să rămână cu o cicatrice.

— Bog este conducător. Aaren Larker este mort. Dinko a fost arestat. Şi aici, pe Rosha – ştiau că venim, spuse ea. Ne aşteptau, Trever. A fost o ambuscadă. De unde au ştiut?

Privirea lui se mută de pe fața ei palidă şi de la ochii ei înflăcărați înapoi la ecranul video. Ferus trecu prin mulțimea care aplauda. În pas cu Darth Vader.

A fost o ambuscadă. De unde au ştiut?

Ochii lui Trever ardeau, şi nu era de la fum.

De unde au ştiut, Ferus?

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată, care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor prin hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri, ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună din Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei, generaţii după generaţii, şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni să fie Cavaleri.

Prin strânsa ei coeziune, Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani Imperiul

lor avea să prospere şi să crească. În acest timp Cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici, dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor din Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar au fost permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân Întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați îi distrug printr-o masivă lovitură nimicitoare pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un Senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Cancelar al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma din partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Cancelar, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul Imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic

şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată Guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă dintr-o singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinţe pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când Imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început, fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei Senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale, în secret, răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi Senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mon Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului Senatorial şi socotea că, odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine, anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când Guvernatorul planetar Ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor, au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari atunci când a venit să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe Senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai Rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor Rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate prin toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi, desigur, nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor Imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea Senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala Imperială. Astfel, ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului

Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai bun la fonduri, aprovizionare şi armament, cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest *Tratat Corellian* a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie;

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moffi şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane care nu au beneficiat de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi.

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie.

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre.”

Lumile din întreaga galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost lăsate deoparte, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de Imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.